

MAR GREGORIOS COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Block No.8, College Road, Mogappair West, Chennai – 37

**Affiliated to the University of Madras
Approved by the Government of Tamil Nadu
An ISO 9001:2015 Certified Institution**

DEPARTMENT OF TAMIL

SUBJECT NAME: TAMIL ILAKKIYA VARALARU

SUBJECT CODE: AT32A

SEMESTER: II

PREPARED BY: PROF.C.MAGENDIRAN

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ்மொழி

சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச்சொல்லே என்றும் யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம் என்றும் பாரதியார் தமிழின் இனிமையையும் உயர்வினையும் பாராட்டியுள்ளார். மாக்ஸ்முல்லர் என்னும் மொழிநூலறிஞர் **தமிழே மிகவும் பண்பட்ட மொழி** என்றும் **தனக்கேயுரிய வளம் வாய்ந்த இலக்கிய செல்வங்களைப் பெற்றிருக்கும் மொழி** என்றும் பாராட்டியுள்ளார்.

திரமிளம் என்ற சொல்லிலிருந்து தமிழ் பிறந்தது என்பர். இக்கருத்தினைக் கால்டுவெல் உணர்த்துகிறார். ஆனால், மொழிநூலறிஞர் பலர் தமிழ் என்னும் பழஞ்சொல்லிலிருந்தே திரமிளம், திராவிடம் போன்ற சொற்கள் தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்று கருதுகின்றனர்.

தென்னிந்தியாவில் **தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம்** ஆகிய நான்கு மொழிகளைக் குறிக்கும் திராவிடம் என்ற சொல் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டது. அது தமிழ் என்ற சொல்லின் திரிபே. தமிழ், தமிழ், த்ரமிள, த்ரமிட, திரவிட என்ற திரிந்தமைந்த சொல் அது.

பிறநாட்டுத் தொடர்பு

தமிழ்மக்கள் மிகப் பழங்காலத்திலேயே கடல் வாணிகத்திலும் உள்நாட்டு வாணிகத்திலும் சிறப்படைந்திருந்தார்கள் என்பதற்குத் தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகளோடு வெளிநாட்டாரின் பழங்காலக் குறிப்புகளின் சான்றுகளும் உள்ளன. கி.மு. பத்தாம் நூற்றாண்டின் அரசனாகிய **சாலமனுக்கு** தமிழ்நாட்டுக் கப்பல்கள் மயில்தோகையும் யானை தந்தமும் வாசனைப் பொருள்களும் கொண்டு சென்றன. பழைய ஈப்ரு மொழியில்

உள்ள **துகி** (மயிலிறகு) என்னும் தோகை என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே. இன்று ஆங்கிலத்தில் உள்ள **சாண்டல்** (Sandalwood) **ரைஸ்** (Rice) என்னும் சொற்கள் கிரேக்க மொழியின் வாயிலாகப் பெறப்பட்ட பழைய தமிழ்ச் சொற்களாகிய **சந்தனம்** (சாந்து), **அரிசி** என்பவற்றின் திரிபுகளே. கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே அரிசியும் மயிலும் சந்தனமும் தமிழ்நாட்டில் இருந்து பாபிலோனியாவுக்கு கடல் வழியாகச் சென்றன. அக்காலத்தில் பிப்பிலியுமே **சிக்கிபெரஸ்**, **பெப்பரி** ஆங்கிலத்தில் (ginger, pepper) என்ற கிரேக்கச் சொற்களின் தோற்றத்திற்கு காரணமாயின. சீனாவிலிருந்து சர்க்கரையும் பட்டும் கொண்டுவந்தார்கள். அதனால் சர்க்கரை, சீனி என்று தமிழில் சொல்லப்படுகிறது. சீனப்பட்டு என்பது இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

தமிழர்களின் பழைய **பின்னக்கணக்கு** மிக்க நுட்பமுள்ளது என்பது அவர்களின் மிகப்பழைய வாணிக அனுபவத்தைக் காட்டுவதாக உள்ளது. $1/320 \times 1/7$ என்னும் பின்னத்தை **இம்மியென்றும்** அதில் 7ல் ஒரு பங்கை அணு என்றும் அதில் 11ல் ஒரு பங்கை **மும்மியென்றும்** அதில் 9ல் ஒரு பங்கை குணம் என்றும் குறித்து கணக்கிட்டு வந்தனர்.

இலக்கணப் பழமை

தொல்காப்பியம் என்னும் பழைய தமிழ் இலக்கண நூல் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. முன்னோர் சொல்வனவாகவும் பழைய நூல்களில் குறிப்பிடுவனவாகவும் அவர் அடிக்கடி குறிப்பிடும் குறிப்புகள் 250க்கும் மேல் உள்ளன. அவற்றால் அதற்கு முன்பே இலக்கண நூல்களும் இலக்கியங்களும் இருந்தன என்பது அறியமுடிகிறது.

செந்தமிழ், கொடுத்தமிழ் என்ற ஒருவகை பாகுபாடும் பிறகு காணப்படுகிறது. செந்தமிழ் என்பது புலவர்களால் இலக்கியத்திற்கு

உரியதாகப் போற்றப்பட்ட தமிழ். கொடுந்தமிழ் என்பது மக்களின் பேச்சு வழக்கில் காணப்பட்ட தமிழ். அதனால் பழங்காலத்திலேயே இலக்கியத் தமிழுக்கும் பேச்சுத் தமிழுக்கும் இடையே வேறுபாடு வளர்ந்துவிட்டது என்பது தெரிகிறது.

தமிழ் எழுத்துக்கள்

பழைய தமிழ்நாட்டு கல்வெட்டுகள் **பிராமி எழுத்திலும் வட்டு எழுத்திலும் கிரந்த எழுத்திலும்** உள்ளன. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட கல்வெட்டுகளில் இன்றைய தமிழ் எழுத்துகள் உள்ளன. வட்டெழுத்து என்பது பழைய தமிழ் எழுத்து ஆகும். அதிலிருந்து சில திரிபுகள் ஏற்பட்டு தென் பிராமி எழுத்து அமைந்தது. இன்று வழக்கில் உள்ள தமிழ் எழுத்து வடிவமும் வட்டெழுத்திலிருந்து வளர்ந்து அமைந்ததேயாகும். **அ, இ, உ, எ, ஒ** என்னும் ஐந்து குறில் உயிர்களும் **ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ** என்னும் அவற்றின் நெடில்களும் **ஐ, ஔ** ஆகிய இரண்டு சந்தியக்கரங்களும் ஆக 12 உயிரெழுத்துகள் தமிழில் உண்டு. **க,ச,ட,த,ப,ற** என்னும் வல்லெழுத்து ஆறும் அவற்றின் மூக்கினமாகிய **ங,ஞ,ண,ந,ம,ன** என்னும் ஆறு மெய்களும் **ய,ர,ல,வ,ழ,ள** என்னும் ஆறு இடையின மெய்களும் ஆக 18 மெய்களும் உண்டு. உயிர்களின் **எ, ஒ** என்னும் குறில் இரண்டும் தேவநாகரியில் இல்லாதவை. ஆனால் தமிழுக்கும் மற்ற திராவிட மொழிகளுக்கும் அவை மிகத் தேவையானவை. **ழ** தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மட்டும் பயன்படும் எழுத்து. பழைய கன்னட எழுத்திலும் அது இருந்தது. பிறகு மறைந்தது. தேவநாகரியில் உள்ள **ரு, லு** தமிழில் இல்லை. குறுகிய உகரம், குறுகிய இகரம் ஆகியவை தமிழ் ஒலிகளில் உண்டு. ஆனால் அவற்றிற்கு இப்போது வடிவம் தரும் எழுத்து முறை இல்லை.

தமிழ் இலக்கியப் பாகுபாடு

பழங்காலம்

சங்க இலக்கியம்: கி.மு. 500 முதல் கி.பி. 200 வரையில் அகம், புறம் பற்றிய பாட்டுகள்.

நீதி இலக்கியம்: கி.பி. 100 முதல் கி.பி. 500 வரையில் திருக்குறள் முதலிய நீதி நூல்கள், கார் நாற்பது முதலிய வெண்பா முத்தொள்ளாயிரம் நூல்கள்

இரட்டைக் காப்பியங்கள்: கி.பி. 100 முதல் கி.பி. 500 வரை சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலியன.

இடைக்காலம்:

பக்தி இலக்கியம்: கி.பி. 600 முதல் கி.பி. 900 வரை நாயன்மார், ஆழ்வார் பாடல்கள்.

பலவகை நூல்கள்: கி.பி. 700 முதல் கி.பி. 1300 வரை

காப்பியங்கள்: கி.பி. 500 முதல் கி.பி. 1200 வரை பெருங்கதை, சீவக சிந்தாமணி முதலிய சமண, பௌத்த நூல்கள்

- சேக்கிழார், கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர் முதலியவர்கள்
- உலா, பரணி, பிள்ளைத்தமிழ், இறையனார் களவியல் முதலிய இலக்கண நூல்கள்

உரை நூல்கள்: கி.பி. 1200 முதல் கி.பி. 1500 வரையில் இளம்பூரணர் முதல் பேராசிரியர் முதலியவர்கள்

வைணவ விளக்க நூல்கள், சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள், சிறு நூல்கள்,

தனிப்பாடல்கள்

புராண இலக்கியம்: கி.பி. 1500 முதல் கி.பி. 1800 வரையில் புராணங்கள், தல புராணங்கள், இஸ்லாமிய இலக்கியம், கிறித்தவர் தொண்டு, வீரமாமுனிவர் முதலானவர்கள் உரைநடை வளர்ச்சி

19ஆம் நூற்றாண்டு கிறித்தவ இலக்கியம், இராமலிங்கர், வேதநாயகர் முதலியவர்கள் நாவல் வளர்ச்சி, கட்டுரை வளர்ச்சி

இக்காலம்: 20 ஆம் நூற்றாண்டு

பாரதி, கல்கி, புதுமைப்பித்தன், சிறுகதை, நாவல், நாடகம், வாழ்க்கை வரலாறு, கட்டுரை, ஆராய்ச்சி முதலியன.

சங்க காலம்

சங்கம் என்ற பெயர்

சங்க இலக்கியம் என்ற பெயர் அறிஞர், அறவோர் பலர் கூடி அமைக்கும் அமைப்பு பிற்காலத்தில் (கி.பி. 4, 5ஆம் நூற்றாண்டு) சமண சமயத்தைச் சார்ந்த துறவிகள் தமிழ்நாட்டில் சங்கம் ஏற்படுத்தி கல்வித்தொண்டும் சமயத்தொண்டும் புரிந்தார்கள். அவர்களின் காலத்து சங்கங்கள் போலவே அதற்கு முந்தைய காலத்திலும் புலவர்களின் சங்கங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும் பழைய பாட்டுகள் அந்த சங்கங்களைச் சார்ந்த புலவர்களால் இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் அறிஞர்கள் கருதினர்.

சங்கம் இருந்தமைக்கான இலக்கியச் சான்றுகள்

ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி

மாங்குடி மருதன் தலைவன் ஆக

தொல்லாணை நல்லாசிரியர்

புணர் கூட்டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்

நிலந்தரு திருவின் நெடியோன்

- மதுரைக்காஞ்சி

தென்தமிழ் நன்னாட்டு தீதுதீர் மதுரை

- சிலம்பு

சங்கத்தமிழ்

- திருப்பாவை

மூன்று சங்கங்கள் நடைபெற்ற இடங்கள், ஆதரித்த அரசர்கள், பங்குபெற்ற புலவர்கள் முதலான குறிப்புகள் கீழுள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்கம்	இடம்	ஆதரித்த அரசர்கள்	காலம்	பாடிய புலவர்கள்	சங்க உறுப்பினர்கள்	இயற்றிய நூல்கள்	சில புலவர்கள்
முதல்	கடல் கொண்ட தென் மதுரை	89 காய்சின வழுதி முதல் கடுங்கோன் வரை	4,449	4,449	549	பெரும் பரிபாடல், முதுநாரை, முது குருகு, களரியாவிரை, அகத்தியம்	அகத்தியர், சிவபெருமான், முருகவேள், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர், நிதியின் கிழவர்
இடை	கபாடபுரம்	59 வெண்டேர்ச் செழியன் முதல் முடத்திரு மாறன் வரை	3,700	3,700	59	பெருங்கலி, குருகு, வெண்டாளி, வியாழமாலை, அகத்தியம், தொல்காப்பியம், மாபுராணம், பூதபுராணம், இசை நுணுக்கம்	அகத்தியர், தொல்காப்பியர், மோசி, வெள்ளூர்க் காப்பியனார், சிறுபாண்டரங்கன், திரையன்மாறன், கீரந்தை
கடை	இன்றைய மதுரை	49 முடத்திரு மாறன் முதல் உக்கிரப் பெருவழுதி வரை	1,850	449	49	நெடுந்தொகை, குறுந்தொகை, நற்றிணை, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, கலி, பரிபாடல், கூத்து, வரி, குற்றிசை, பேரிசை, அகத்தியம், தொல்காப்பியம்	சிறுமேதாவியார், சேந்தம் பூதனார், பெருங்குன்றுார் கிழார், இளந்திருமாறன், நல்லந்துவனார், மருதநிளநாகனார், நக்கீரனார்

எட்டுத்தொகை நூல்கள்

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
 ஒத்த பதிற்புப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்
 கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியொடு அகம்புறம் என்று
 இத்திறத்த எட்டுத் தொகை

எட்டுத்தொகை நூல்களும் அதனைத் தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர், அடிவரையறை முதலான குறிப்புகளை அட்டவணையில் கண்டுகொள்க.

நற்றிணை

திணை என்ற சொல் அகப்பொருள் கூறும் நூல்களுக்கு அமைந்த பெயராகும். திணை என்ற பெயரோடு இந்நூலுக்கு நல் என்னும் அடையும் சேர்ந்து வழங்குகிறது.

தோழி! நான் சாவுக்கு அஞ்சவில்லை. ஆனால் வேறொன்றுக்காக அஞ்சுகிறேன். நான் இறந்துவிட்டால் பிறகு வேறு பிறப்பு பிறக்கும்போது அந்த மறுபிறப்பில் என் காதலனை மறந்துவிடுவேனோ என்றுதான் அஞ்சுகிறேன் என்கிறாள்.

சாதல் அஞ்சேன் அஞ்சவல் சாவேன்

பிறப்பு பிறிது ஆகுவதாயின் ம

மறக்குவேன் கொல் என்காதலன் எனவே

தலைவன் பிறிந்த நாளை தலைவி சுவரிலே கோடிட்டு எண்ணுவதும் பல்லி காதலர் வரவைக் கூறுவதாக நம்புவதும், காற்பந்து விளையாடுவதும் மகளிர் வாழ்விலே காண்கிறோம். இரும்பு காய்ச்சிய உலையிலே கொல்லன் பனை மடலில் உள்ள நீர் தெளித்து நெருப்பை அணைப்பது முதலான செய்திகளை அறியமுடிகிறது.

குறுந்தொகை

இது நல்ல குறுந்தொகை எனப் பாராட்டப்படுகிறது.

யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்

செம்புலப் பெயல்நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தான் கலந்தனவே

என்ற பாடலடிகள் காதலைப்பற்றிச் சிறப்பிக்கின்றது.

வினையே ஆடவர்க் குயிரே வாணுதல்

மனையுரை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்

என்ற

பாடலடிகள்

ஆண், பெண் வாழ்க்கை முறையினை உணர்த்துகின்றது.

ஐங்குறுநூறு

மருதம் ஓரம்போகி நெய்தல் அம்மூவன்

கருதும் குறிஞ்சி கபிலன் – கருதிய

பாலை ஓதலாந்தை பனிமுல்லை பேயனே

நூலை ஓது ஐங்குறுநூறு

என்ற தனிப்பாடல் ஐந்து புலவர்களால் தனித்தனியே ஐந்து திணைகளும் பாடப்பட்டுள்ளது. நூறு பாடல்களின் பகுதிகளாகக் காணப்படும் ஒவ்வொரு பத்தும் பொருளமைப்போடு அப்பாக்களில் பயின்றுவரும் சொல்லாட்சி யினாலோ தனித்தனி பெயர்கள் பெறுகின்றன. வேட்கைப்பத்து, வேழப் பத்து, தெய்யோப்பத்து, களவன்பத்து போன்றவை சொல்லாட்சியினால் பெயர் பெற்றவை. பருவம் கண்டு கிழத்தி உரைத்த பத்து, தோழி வற்புறுத்த பத்து, செவிலிக்கூற்று பத்து முதலியன பொருளமைப்பால் பெயர் பெற்றன. தொண்டிப்பத்து அந்தாதி முறையில் அமைந்துள்ளது. இந்த நூல் மருதத்திணையை முதற்கண் வைத்து கூறுகின்ற நூலாகும்.

நனைய காஞ்சி சினைய சிறுமீன்

யாணர் ஊரன்

இப்பாடலில் தலைவியானவள் பரத்தை நாடி தலைவன் சென்றமையைக் கண்டிக்கின்றாள்.

எட்டுத்தொகை

வ. எண்	நூற்பெயர்	பா	பாடு பொருள்	பாடல் எண்ணிக்கை	பாடிய புலவர்கள்	அடி வரையறை	தொகுத்தவர்
1	நற்றிணை	ஆசிரியப்பா	அகம்	400+1	175 பேர்	9-12	-
2	குறுந்தொகை	ஆசிரியப்பா	அகம்	400+1	205 பேர்	4-8	பூரிக்கோ
3	ஐங்குறுநூறு	ஆசிரியப்பா	அகம்	500+1	5 பேர்	3-6	கூடலூர்க் கிழார்
4	கலித்தொகை	கலிப்பா	அகம்	149+1	5 பேர்	11-80	நல்லந்துவனார்
5	அகநானூறு	ஆசிரியப்பா	அகம்	400+1	145 பேர்	13-31	உருத்திர சன்மனார்
6	பதிற்றுப்பத்து	ஆசிரியப்பா	புறம்	80	8 பேர்	8-57	-
7	புறநானூறு	ஆசிரியப்பா	புறம்	400+1	8 பேர்	8-57	-
8	பரிபாடல்	ஆசிரியப்பா	அகம் புறம்	(70) 22	13 பேர்	25-400	-

நூலின் பெயர்	தொகுப்பித்தவர்	கடவுள் வாழ்த்து	உரை செய்தவர்	பதிப்பித்தவர்
நற்றிணை	பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி	திருமால் 1 பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்	பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், ஒளை துரைசாமி பிள்ளை	பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர்
குறுந்தொகை	தெரியவில்லை	முருகன் 1 பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்	பேராசிரியர் 1-380 நச்சினார்க்கினியர் 381-400	டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர்
ஐங்குறுநூறு	யானைக்கட் சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை	சிவன் 1 பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்	தெரியவில்லை	-
கலித்தொகை	-	சிவன் 1 பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்	நச்சினார்க்கினியர்	-
அகநானூறு	பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி	சிவன் 1 பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்	1-9 பழைய உரை வேங்கடசாமி நாட்டார்	கம்பர் விலாசம் வே. இராச கோபால அய்யங்கார்
பதிற்றுப்பத்து	-	சிவன் 1 (பிற்சேர்க்கை)	தெரியவில்லை	டாக்டர் உ.வே. சா
புறநானூறு	-	சிவன் 1	1-266 பழைய உரை உள்ளது	டாக்டர் உ.வே. சா
பரிபாடல்	-		பரிமேலழகர்	டாக்டர் உ.வே. சா

ஐந்திணைகட்குமுரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள் விளக்க அட்டவணை

திணை	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
முதல் பொருள் நிலம்	மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்	காடும் காடு சார்ந்த இடமும்	வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்	கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்	மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும்
பெரும் பொழுது	குளர்காலம் முன்பனிக்காலம்	கார்காலம்	ஆறு பெரும் பொழுதுகளும்	ஆறு பெரும் பொழுதுகளும்	இளவேனில், முது வேனில், பின்பனி
சிறு பொழுது	யாமம் (இரவு 10 மணி முதல் 2 மணி வரை)	மாலை (முன்னிரவு 6 மணி முதல் 10 மணி வரை)	வைகறை (பின்னிரவு 2 மணி முதல் 6 மணி வரை)	எற்பாடு (பிற்பகல் 2 மணி முதல் 6 மணி வரை)	நண்பகல் (பகல் 10 மணி முதல் 2 மணி வரை)
உரிப்பொருள் பிரிதல்	புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும்	இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்	ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்	இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும்	பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்
கருப்பொருள் தெய்வம்	முருகன்	திருமால்	இந்திரன் (வேந்தன்)	வருணன்	கொற்றவை (காளி)
மக்கள்	வெற்பன், குறவன், குறத்தி, இடையர்	ஊரன், ஆயர், ஆய்ச்சியர், கடைசியர்,	உழவர், உழத்தியர், சேர்ப்பன்	பரதர், பரத்தியர்	எயினர், எயிற்றியர்
உணவு	மூங்கிலரிசி, திணை, மலைநெல்	வரகு, சாமை, முதிரை	செந்நெல், வெண்ணெய்	மீன், உப்பு விற்று பெற்றவை	வழிப்பறி செய்தல், சூறையாடல்
விலங்கு	புலி, கரடி, யானை, சிங்கம்	பசு, புல்வாய், முயல், மான்	எருமை, நீர்நாய்	உப்பு சுமக்கும் எருது, சுறா	வலிவற்ற யானை, புலி, செந்நாய்
மரம்	அகில், ஆரம், தேக்கு, வேங்கை	கொன்றை, குருந்தம், காயா	வஞ்சி, காஞ்சி, மருதம்	புன்னை, ஞாழல், கண்டல்	இருப்பை, ஓமை, பாலை,

					உழிஞை
புள்	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி, சேவல்	காரா, நீர்க்கோழி, நாரை, குருகு	அன்னம், அன்றில், கடற்காகம்	கழுகு, பருந்து, புறா
பறை	முருகியம், தொண்டகம்	ஏறுகோட் பறை	மணமுழவு, நெல்லரிகிணை	மீன்கோட் பறை	குறைகோட் பறை, நிரைகோட் பறை, துடி
தொழில்	தேன் பிழிதல், கிழங்கு அகழ்தல் திணை விதைத் தல், கிளி கடிதல், வெறியாடல்	நிரை மேய்த்தல், வரகு முதலியன, களை கட்டல், கடா விடுதல், ஏறு தழுவுதல்	நடுதல், களை பறித்தல், நெல்லரிதல், காவிடுதல், புது நீராடல்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல், மீன் உப்பு விற்றல்	வழிப்பறி சூறையாடல், நிரை கவர்தல்
யாழ்	குறிஞ்சி யாழ்	முல்லை யாழ்	மருத யாழ்	நெய்தல் யாழ்	பாலை யாழ்
பூ	குறிஞ்சி, காந்தள் வேங்கை, குவளை	முல்லை, பிடவு, தளவு, தோன்றி	கழுநீர், கு வளை, தாமரை	நெய்தல், தாழை, கைதை, முண்டகப்பூ	மரா, குரா, பாதிரி
நீர்	அருவி, சுளை	காட்டாறு	ஆறு, மனைக்கிணறு, பொய்கை	மணல் கிணறு, உவர்க்குழி நீர்	கூவல், வற்றிய சுளை, கிணறு
ஊர்	சிறுகுடி, குறிச்சி	பாடி, சேரி	ஊர்கள்	பட்டினம், பாக்கம்	பறந்தலை, குறும்பு

பதிற்றுப்பத்து

சேரநாட்டு வீரர்களின் வீர மேம்பாடும் வெற்றிச் சிறப்பும்

மண்புனை இஞ்சி மதில்கடந் தல்லது

உண்குவ மல்லேம் புகாவென கூறி

கண்ணிக் கண்ணிய வயவர் பெருமகன்

என்ற பகுதியால் அறியமுடிகிறது.

பத்து சேரமன்னர்கள் பாடியவர் மற்றும் பாடப்பட்டோர் பரிசில் பெற்றமை ஆகியவை அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பதிற்றுப்பத்து

எண்	பாடியவர்	பாடப்பட்டோர்	பெற்ற பரிசில்
1ஆம் பத்து	கிடைக்கவில்லை		
2ஆம் பத்து	குமட்டுர்க் கண்ணனார்	இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் (58 ஆண்டுகள்)	உம்பற்காட்டில் 500 ஊர்கள், தென்னாட்டு வருவாயுள் பாதி (சில ஆண்டுகள் வரை)
3ஆம் பத்து	பாலைக் கௌதமனார்	பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன் (25 ஆண்டுகள்)	அவர் விரும்பியவண்ணம் பத்துப் பெருவேள்விகள் செய்து அவர்தம் மனைவியுடன் விண்ணுலகம் புகச் செய்தான்
4ஆம் பத்து	காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்	களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் (25 ஆண்டுகள்)	நாற்பது நூறாயிரம் பொன் + ஆளுவதில் பாதி
5ஆம் பத்து	பரணர்	கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் (55 ஆண்டுகள்)	உம்பற்காட்டு வருவாய் + தன் மகன் குட்டுவன் சேரல்
6ஆம் பத்து	காக்கைப் பாடினியார், நச்செள்ளையார்	ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் (88 ஆண்டுகள்)	ஒன்பது துலாம் பொன் + நூறாயிரம் பொற்காசுகள்
7ஆம் பத்து	கபிலர்	செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் (22 ஆண்டுகள்)	நூறாயிரம் பொற்காசுகள் + நன்றா என்னும் குன்றில் நின்ற கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை எடுத்துக்கொள்ளச்

			சொன்னான்.
8ஆம் பத்து	அரிசில்கிழார்	தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை (17 ஆண்டுகள்)	ஒன்பது நூறாயிரம் பொன்னும் அரசுக் கட்டிலும்
9ஆம் பத்து	பெருங்குன்றூர் கிழார்	இளஞ்சேரல் இரும்பொறை (16 ஆண்டுகள்)	32,000 பொற்காசுகள், ஊரும் மனையும் ஏரும் பிறவும் அருங்கலன்கள் பன்னூறாயிரம்
10ஆம் பத்து	கிடைக்கவில்லை		

பரிபாடல்

ஒருவகைப் பாவினால் இயற்றப்பட்டதால் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது. இதில் திருமால், செவ்வேல் ஆகிய தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்களும், வையை, மதுரை ஆகிய இயற்கைக் காட்சிப் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

யாம் இரப்பதை

பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல நின்பால்

அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும்

உருளிளர் கடம்பி னொலிதாராயோ

என்று முருகனைப் பரவுவது முதலான அடிகள் அரிய கருத்துகளுடன் விளங்குகின்றன.

கலித்தொகை

திணை	பாடியவர்	பாடல் எண்ணிக்கை
குறிஞ்சி	கபிலர்	23
முல்லை	நல்லுருத்திரன்	17
மருதம்	மருதனிள நாகனார்	35

நெய்தல்	நல்லந்துவனார்	33
பாலை	பெருங்கடுங்கோ	35

சிறப்புகள்

கலிப்பா வகையில் சிறந்த ஒத்தாழிசையால் துள்ளலோசை மிகுந்த வரும் நூல். பிற அகத்திணை நூல்கள் எடுத்துரைக்காத கைக்கிளை, பெருந்திணை, மடலேறுதல் போன்றவை இதில் மட்டுமே இடம்பெற்று உள்ளன. பாரதக் கதை நிகழ்ச்சிகளான அரக்குமாளிகையில் தீப்பற்றி எழ பீமன் அத்தீயிலிருந்து பாண்டவரைக் காத்த செய்தி, துச்சாதனன் திரௌபதியின் கூந்தலை தொட்டு இழுத்தது, கொதித்தெழுந்த பீமன் துச்சாதனன் நெஞ்சைப் பிளந்து வஞ்சினம் முடித்தது, தூரியன் தொடையை வீமன் முறித்தது ஆகியவை இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆற்றுதல் என்பது ஒன்றளந்தவர்க்கு உதவுதல்

போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரை பிரியாமை

பண்பெனப் படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்

அன்பெனப் படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல்

செறிவெனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை

முறையெனப் படுவது கண்ணோடாது உயிர் வெளவல்

பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்

உதவுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு, செறிவு, முறை, பொறை குறித்த கலித்தொகை குறிப்பிடும் கருத்து சிறப்புக்குரியதாகும்.

அகநானூறு

- 1,3,5,7,9 முதலான ஒற்றை எண் பெற்ற பாடல்கள் **பாலைத்திணை**
- 2,8,12,18 முதலான எண் பெற்றவை **குறிஞ்சித்திணையாகும்.**
- 4,14 என நான்கை ஒட்டிய எண் பெற்ற பாடல்கள் **முல்லைத்திணை**
- 6,16 முதலான ஆறு எண் பெற்றவை **மருதத்திணை**

➤ 10,20 முதலான பத்துகளால் எண் பெற்றவை **நெய்தல் திணை** என கோக்கப்பட்டுள்ளன.

தித்தன், நன்னன், பாரி, காரி, கட்டி, புல்லி முதலியவர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளை இந்நூலில் காணமுடிகிறது. குடவோலை மூலம் நாட்டுக்கு வேண்டிய நல்லவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை ஒரு பாடல் விளக்குகிறது. தமிழரின் திருமண நிகழ்ச்சியினை 86, 136 ஆகிய இரு பாடல்களும் விளக்குகின்றன. இம்மண விழாவில் மணப்பந்தலில் வெண்மணல் பரப்பி விளக்கேற்றி, மணமகளுக்கு நீராட்டி தூய ஆடை அணிகள் அணிவித்து, இறை வழிபாடு நடத்தி திங்கள் ரோகினியைக் கூடிய நல்ல வேளையில் வாகை இலையோடு அருகின் கிழங்கும் சேர்த்துக் கட்டப்பெற்ற வெண்ணூலைத் தலைவிக்குக் காப்பாகச் சூட்டுவர் என்று விளக்கப்படுகிறது.

யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்

பொன்னொடு வந்து கரியொடு பெயரும்

என்னும் வரிகள் யவனர்கள் மிளகைப் பெற்று அதற்கு ஈடாகப் பொன்னை பரிமாற்றமாகப் பெற்றார்கள் என்ற செய்தி அறியப்படுகிறது.

புறநானூறு

பாரதப்போரில் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் போரிட்ட இரு கட்சிக்கும் சோறிட்டதாக **முரச்சியூர் முடிநாகராயர்** புறம் இரண்டாம் பாடலில் பாடுகிறார். அவ்வையார் பாடல்களில் அதியமானின் சிறப்பும் கபிலர் பாடல்களில் பாரியின் சிறப்பும் வெளிப்படுகின்றன.

நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்

இப்பாடல் மன்னனும் மக்களும் வாழ்ந்த வாழ்வினைக் குறிப்பிடுகின்றது.

பத்துப்பாட்டு

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை

பெருகு வளமதுரை காஞ்சி – மருவினிய

கோல நெடுநல் வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்

பாலை கடாத்தொடும் பத்து

என்ற பழஞ்செய்யுள் பத்துப்பாட்டு நூல்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

பத்துப்பாட்டு நூல்களைப் பாடிய புலவர்கள், பாட்டுடைத் தலைவன், அடிவரையறை முதலான செய்திகள் கீழ்வரும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன

பொருள்	பாட்டு	பாடிய புலவர்	பாட்டுடைத் தலைவன்	அடிவரையறை
ஆற்றுப் படை	திருமுருகாற்றுப்படை	நக்கீரர்	முருகக் கடவுள்	317
	பொருநராற்றுப்படை	முடத்தாமக் கண்ணியார்	கரிகாலன்	248
	சிறுபாணாற்றுப்படை	நத்தத்தனார்	நல்லியக்கோடன்	269
	பெரும்பாணாற்றுப் படை	உருத்திரங் கண்ணனார்	இளந்திரையன்	500
	மலைபடுகடாம் (கூத்தராற்றுப்படை)	பெருங்கௌசி கனார்	நன்னன்சேய் நன்னன்	583
அகம்	குறிஞ்சிப்பாட்டு	கபிலர்	ஆரிய அரசன் பிரகதத்தன்	261
	முல்லைப்பாட்டு	நப்பூதனார்	நெடுஞ்செழியன்	103
	பட்டினப்பாலை	உருத்திரங் கண்ணனார்	கரிகாலன்	301
புறம்	நெடுநல்வாடை	நக்கீரர்	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்	188

	மதுரைக்காஞ்சி	மாங்குடி மருதனார்	பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்	782
--	----------------------	----------------------	----------------------------	-----

திருமுருகாற்றுப்படை

முருகாற்றுப்படை என்னும் தொடருக்கு வீடுபெறுவதற்கு சமைந்தானோர் இரவலனை, வீடுபெற்றான் ஒருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்துவது என்று பொருள் கூறியிருக்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். முருகப்பெருமான் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஆறுபடை வீடுகளை விளக்கியுரைக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகனின் தோற்றப்பொலிவும் திருசீரலைவாய் என்னும் திருச்செந்தூரில் ஆறுமுகமும் பன்னிரு கையும் அடியவர்க்கு அருள் வழங்குமாறு யானைமீது எழுந்தருளியிருக்கிறார் முருகன். திருவாவினன்குடியில் தேவர்களும் முனிவர்களும் முருகனை வேண்டுகிறார்கள். திருவேரகம் என்னும் சுவாமி மலையில் அந்தணர் பற்றிய செய்திகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. குன்றுதோறாடலில் குன்றிலே வாழும் குறவர்களின் வாழ்வு உணர்த்தப்படுகிறது. ஆறாவது படைவீடாகிய பழமுதிர்ச்சோலையில் அடியவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டிய தவ நெறியினையும் அவருக்கு ஆறுமுகன் அருள் சுரக்கும் தன்மையையும் நக்கீரர் விளக்கியுள்ளார்.

பொருநராற்றுப்படை

ஏர்க்களம் பாடுவோர், போர்க்களம் பாடுவோர், பரணி பாடுவோர் என பொருநர் பலவகைப்படுவர். இந்நூலில் போர்க்களம் பாடுவோன் விளக்கப்பட்டுள்ளது. விறலியர் பொன்னரி மாலையைப் பெறுதல் கூறப்படுகிறது. வற்றாத வளம் சுரந்து பாயும் பொன்னி நதியின் புதுப்புனல் வெள்ளமும் சுவைபயக்க வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறுபாணாற்றுப்படை

பாணர்களின் **யாழ்ப்பாணர், இசைப்பாணர், மண்டைப் பாணர்** என பல பிரிவுகள் உண்டு. யாழ்கொண்டு பாடும் யாழ்ப்பாணர்களைப் பற்றி இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. அதில் சிறுபாணரை ஆற்றுப்படுத்தியமையால் சிறுபாணாற்றுப்படை என்று பெயர் பெறுகிறது.

வளமாக ஓடிப் பின் வற்றிய ஒரு காட்டாறு காட்டப்பட்டுள்ளது. ஊற்றற்ற கானாற்றையடுத்து வெயிலின் கொடுமை வருணிக்கப்படுகிறது.

பெரும்பாணாற்றுப்படை

பரிசில் பெற்ற பெரும்பாணன் ஒருவன் தன் வழியில் எதிர்ப்பட்ட மற்றொரு இரவலனான பாணனைக் காஞ்சி மாநகரில் கோநகராகக் கொண்டு செங்கோலோச்சிய இளந்திரையனிடம் ஆற்றுப்படுத்தியதாக அமைந்துள்ளது. விலங்குகுள் முனிவர் மொழிவழி ஏவல் கேட்டல், உப்பு வாணிகர்களின் மகளிர் உப்பு ஏற்றிய பார வண்டியினை ஓட்டிச்செல்லுதல், வணிகர்கள் மிளகுப் பொதியினை கழுதையின்மேல் ஏற்றிச்செல்லுதல், களங்கரை விளக்கத்தின் சிறப்பு முதலிய செய்திகளை இந்நூலில் காணலாம்.

முல்லைப்பாட்டு

பாட்டின் தொடக்கத்தில் கார்கால வருணனையும் இறுதியில் முல்லை நிலத்தின் இயல்பும் இடையில் அரசனின் பாசறை அமைப்பும் நுவலப்படுகின்றன. முல்லைப்பாட்டின் தலைவி நெஞ்சை ஆற்றியிருப்பதால் நெஞ்சாற்றுப்படை என்று பிறிதொரு பெயருண்டு.

மதுரைக்காஞ்சி

வான நூல் குறிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன. நாட்டு வளம், போர்முறை, வேளாண்மை, வாணிக வளம் முதலியவற்றினைச் சிறப்பாகக் கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

நெடுநல்வாடை

வடக்கேயிருந்து வீசும் வாடைக்காற்று தலைவனைப் பிரிந்து தனிமை துன்பத்தால் வருத்தமுறும் தலைவிக்கு நெடு வாதையாகவும் படையெடுத்து பாசறையில் தங்கி போகத்தில் மனம் செல்லாமல் தான் மேற்கொண்ட வினை முடிக்க வாய்ப்பாய் இருப்பதனால் நல்வாதையாகவும் ஆயிற்று. வாடைக் காற்று ஆயர்கள் ஆநிரைகள் பறவை, விலங்குகள் முதலியவர் களுக்கு வாடைக்காற்று நடுக்கமுறச் செய்கிறது. அரண்மனை, அந்தப்புறம், கட்டில் முதலியன வருணிக்கப்படுகின்றன.

குறிஞ்சிப்பாட்டு

தலைவி ஆயத்துடன் புனலாடியதும் பூக்கொய்ததும் நெஞ்சையள்ளும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. செங்காந்தள் பூ முதல் மலையறுக்கும் பூ ஈறாகத் 99 பூக்களும் வண்ணமும் வனப்புமும் புலப்பட வருணிக்கப்பட்டு உள்ளன.

பட்டினப்பாலை

நெய்தல் நில மக்களாகிய பரதவர்களின் சிறப்புற சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது. அவர்கள் சுறா கொம்பை மணலில் நட்டு வழிபடும் தெய்வ வழிபாடும் கூறப்பட்டுள்ளது. துறைமுகத்தில் இறக்குமதியாகும் பொருள் களுக்கு சுங்கம் வசூலிக்கப்பட்டது.

கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉம் குறைகொடாது
வாணிகம் செய்கின்றனர்.

மலைபடுகடாம்

நன்னன் முன்னோர் பெருமை, சிவனருள் நன்னனின் நவிரமலை, சேயாறு முதலியவை கூறப்பட்டுள்ளன.

சங்கம் மருவிய காலம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

அடிநிமிர்பில்லாச் செய்யுட் தொகுதி

அறம் பொருள் இன்பம் அடுக்கி யவ்வகை

திறம்பட உரைப்பது கீழ்க்கணக்காகும் - பன்னிரு பாட்டியல்

இதற்கேற்ப குறைந்த அடிகளையுடைய வெண்பா யாப்பில் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று உறுதிப்பொருள்களையும் கூறுவதனை கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எனலாம்.

நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணைமுப்

பால்கடுங் கோவை பழமொழி மாமூலம்

இன்னிலை காஞ்சியுட னேலாதி என்பவே

கைந்நிலையவாம் கீழ்க் கணக்கு - இவ்வெண்பா 18 கீழ்க்கணக்கு நூல்களைக் குறிக்கிறது.

இந்நூல்களில் பகுப்பு, ஆசிரியர், பாடல் எண்ணிக்கை முதலியவை கீழே அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

வ. எண்	நூல்பெயர்	பாடல் எண்ணிக்கை	பொருள்	ஆசிரியர்
1	நாலடியார்	400	அறம்/நீதி	சமண முனிவர்கள்
2	நான்மணிக்கடிகை	101	அறம்/நீதி	விளம்பி நாகனார்
3	இன்னா நாற்பது	40+1	அறம்/நீதி	கபிலர்
4	இனியவை நாற்பது	40+1	அறம்/நீதி	பூதஞ்சேந்தனார்
5	திரிகடுகம்	100	அறம்/நீதி	நல்லாதனார்
6	ஏலாதி	80	அறம்/நீதி	கணிமேதாவியார்
7	முதுமொழிக்காஞ்சி	10X10	அறம்/நீதி	கூடலூர்க் கிழார்
8	திருக்குறள்	1330	அறம்/நீதி	திருவள்ளுவர்
9	ஆசாரக்கோவை	100+1	அறம்/நீதி	பெருவாயின் முள்ளியார்
10	பழமொழி	400	அறம்/நீதி	முன்றுறையரையனார்

11	சிறுபஞ்சமூலம்	104	அறம்/நீதி	காரியாசான்
12	ஐந்திணை ஐம்பது	50	அகம்	மாறன் பொறையனார்
13	ஐந்திணை எழுபது	70	அகம்	மூவாதியார்
14	திணைமொழி			
	ஐம்பது	50	அகம்	கண்ணஞ் சேந்தனார்
15	திணைமாலை			
	நூற்றைம்பது	150	அகம்	கணிமேதாவியார்
16	கைந்நிலை	60	அகம்	புல்லங்காடனார்
17	கார் நாற்பது	40	அகம்	கண்ணங்கூத்தனார்
18	களவழி நாற்பது	40+1	புறம்	பொய்கையார்

நீதி நூல்கள் - திருக்குறள்

நீதி நூல்களுள் தலையானது திருக்குறள். முப்பால், பொய்யாமொழி, வாயுறை வாழ்த்து முதலான பெயர்கள் உள்ளன. நெறியோடு இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்தால் தானாகவே அமைவது முக்தி அமையும். அறத்துப்பாலில் புத்தர் போன்ற ஒரு சான்றோரின் மொழிகளைக் கேட்கலாம். பொருட்பாலில் அரசியல் அறிஞரின் உரைகளைக் கற்கலாம். இன்பத்துப்பாலில் வள்ளுவர் கற்பனை செல்வம் மிகுந்த ஒரு கவிஞராக விளக்கி காதலனையும் காதலியையும் பேசச் செய்கிறார்.

பொதுமை

தவம் என்பது என்ன? வந்த துன்பத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல். மற்ற உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாமல் இருப்பதுமே ஆகும் என்றார். மனத்தில் மாசு இல்லாமல் தூய்மை பெறுதலே அறம். மற்றவை ஆரவாரமான பகுதிகளே எனத் தெளிவாக்கினார்.

உலகியல் தெளிவு

அந்தக் காலத்தில் அவர் அரசர்க்கு சொன்னவைகளாக அமைந்த அறிவுரைகள் இன்று குடியாட்சி முறையில் உள்ள தலைவர்களுக்கும் பொருந்தும் மொழிகளாக உள்ளன.

நெறியும் பண்பாடும்

புகழோடு நன்மையும் விளைக்காத செயலை எப்போதும் ஒதுக்கிடவேண்டும். பிறரை அழவைத்துவிட்டு கவர்ந்துகொண்ட பொருள் முதலிய எல்லாம் கொண்டவரை அழவைத்து விட்டுப் போய்விடும். வஞ்சனை வழியால் பொருள் சேர்த்துக் காப்பாற்றுதல் பச்சை மண்ணாலாகிய கலத்தில் நீர் நிரப்பி வைத்தல் போன்றது.

நாலடியார்

நிலையாமை முதலியவற்றை வற்புறுத்தும் பாட்டுகளும் சொல் ஓவியங்களாய் இலக்கியச் சுவையோடு அமைந்துள்ள தன்மை இந்நூலின் சிறப்பியல்பாகும்.

கரும்பை ஆலையிலே வைத்து ஆட்டி பாகிலிருந்து வெல்லக்கட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டவர்கள் அந்தக் கரும்பின் சக்கைகள் அடுப்பில் இடப்பட்டு வேகும்போது துயரப்படுவதில்லை. நிலையில்லாத இந்த உடம்பையும் நன்மைக்காக உழைக்கச் செய்து இதன் பயனைக் கொண்டவர்கள் எமன் வரும்போது துயரப்படுவதில்லை போன்ற செய்திகளை இந்நூலில் காணலாம்.

நான்மணிக்கடிகை

நான்கு மணிபோன்ற உண்மைகளைக் கூறும் பாட்டுகளை உடையதால் நான்மணிக்கடிகை எனப் பெயர் வந்தது. சிறந்த உவமைகளும் அறிவுரைகளும் புலமை நயங்களும் பெற்று மிளிரும் வண்ணம் விளம்பி

நாகனார் இயற்றி இருப்பது இவரின் நுண்மான் நுழைபுலத்தினைக் காட்டுகிறது.

எக்குடியிலும் நல்ல மக்கள் உதித்தல் கூடுமென்றும், மக்கள் இம்மையில் புகழ் வாழ்வு வாழ்ந்து மறுமையில் வீட்டுப்பேற்றினை எய்துவதையே தம் உயர்ந்த குறிக்கோளாகக் கொள்ளவேண்டும், கொல்லாமையும், புலால் உண்ணாமையும் சிறந்த அறங்கள் என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

இந்நூலின் 7வது பாடலையும் 100வது பாடலையும் டாக்டர் போப் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இனியவை நாற்பது

ஒவ்வொரு பாடலிலும் இன்னது இன்னது இனியவை என்று இந்நூலாசிரியர் கூறுகிறார். ஒப்ப முடிந்தால் மனைவாழ்க்கை முன்னினிது, மானம் அழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிது, குழவி தளர்நடை காண்டல் இனிது, அறம் புரிந்து அல்லவை நீக்கல் இனிதே, வருவாய் அறிந்து வழங்கல் இனிதே என்ற சிறந்த அறிவுரைகளை ஆசிரியர் எடுத்து இயம்புகிறார்.

இன்னா நாற்பது

இதன் ஒவ்வொரு பாடலும் இன்னது இன்னது துன்பம் தரும் என்று அறிவுறுத்துகிறது.

பந்தம் இல்லாத மனைவின் வனப்பு இன்னா

உண்ணாது வைக்கும் பெரும் பொருள் வைப்பு இன்னா

ஆற்றல் இல்லாதான் பிடித்த படை இன்னா

தீமையுடையார் அயலிருத்தல் இன்னா

என்பன போன்ற சிறந்த கருத்துக்கள் அறிவுரைகளாக அமைந்துள்ளன.

திரிகடுகம்

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்று பொருள்களும் உடல்நோயைப் போக்கும் தன்மையைப் பெற்றிருப்பது போல இந்நூலின் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் கூறப்படும் மூன்று அரிய கருத்துகளும் உளநோயைப் போக்கி உரமூட்டும் தன்மையது என்பர்.

அருந்ததிக் கற்பினார் தோளுந் திருந்திய

தொல்குடியின் மாண்டார் தொடர்ச்சியும் – சொல்லின்

அரிதகற்றுங் கேள்வியார் நட்புமீம் மூன்றுந்

திரிகடுகம் போலு மருந்து என்ற பாடலும்

தோள்வற்றிச் சாயினும் சான்றாண்மை குன்றாமை, வருவாயுட் கால் வழங்கி வாழ்தல், நெஞ்சம் அடங்குதல் வீடாகும் என்னும் தொடர்கள் இதன் சிறப்பை உணர்த்தும்.

ஆசாரக்கோவை

ஒருவர் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஒழுக்க முறைகளைத் தொகுத்துக் கூறுவதால் இப்பெயர் பெற்றது. ஆசாரம் என்ற வடசொல் ஒழுக்கம் என்று பொருள்.

கடவுள் வணக்கம், உண்ணல், உறங்கல், உபசாரம், ஒழுகும் முறை, நன்றியறிதல் முதலிய செய்திகளை இந்நூல் கூறுகிறது.

பழமொழி

இதன் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் ஒரு பழமொழியை வைத்துப் பாடப்பட்டிருப்பதால் இது பழமொழி என்றாயிற்று. சொற்சுருக்கமும் பொருள் ஆழம் உடைத்தாதல் ஆகிய சிறப்புகள் இதில் காணப்படுகின்றன.

உரைமுடிவு காணான், இளமையோன் என்ற

நரை முது மக்கள் உவப்ப, நரை முடித்து

சொல்லால் முறை செய்தான், சோழன் குலவிச்சை

கல்லாமல் பாகம் படும்

சிறுபஞ்சமூலம்

சிறந்த கவிஞனுக்குரிய இலக்கணம் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. தோற்கன்றைக் காட்டிப் பசுக்களைக் கறக்கும் கொடிய பழக்கத்தை இவ்வாசிரியர் கடிந்து கொள்கிறார்.

தானத்தால் போகம் தவத்தால் சுகம்சுகமா

நானத்தால் வீடாகும் நாட்டு

முதுமொழிக்காஞ்சி

கல்வியிலும் ஒழுக்கமே மேற்பட்டது என்கிறார் இதன் ஆசிரியர். இளமை பருவத்தில் கல்லாமை குற்றம், வளம் இல்லாதபொழுது வள்ளன்மை செய்வது குற்றம், சுற்றத்தார் இல்லையென்றால் சினம் கொள்வது குற்றம் என்கிறார் ஆசிரியர்.

ஏலாதி

முற்பிறவியில் மாணவர்கட்கு உணவு, உடை, எழுத்தாணி, புத்தகம் முதலியவற்றை உதவியவர்கள் இப்பிறவியில் பெரும்புலவர்கள் விரும்பி எழுதுமாறு பெறுவாழ்வு பெற்று வாழ்வர் என்ற இவரின் கூற்று சிறப்பாக உள்ளது.

அகப்பொருள் நூல்கள் - கார் நாற்பது

கார்காலத்தின் அழகிய இயற்கை வருணனைகள் கொண்ட அகப்பொருள் நூல். வினைமேற் சென்ற தலைவன் கார்காலத்தில் திரும்பி வருவதாகத் தலைவியிடம் கூறிச் சென்றான். கார்காலம் வந்ததும் தலைவன் திரும்பி வராததைக் கண்டு தலைவி வருந்துகிறாள். தோழி தேற்றுகிறாள். தலைவனும் தலைவியை நினைத்து தேர்ப்பாகனோடு பேசி விரைந்து மீள்வதனை எடுத்துக்கூறுகிறது.

திணைமொழி ஐம்பது

இதில் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற வரிசையில் திணைகள் அமைந்துள்ளன. இந்நூலில் குறிஞ்சி நிலத்தில் பாயும் அருவியின் அழகை ஆசிரியர் அழகுற எடுத்தியம்புகிறார்

யாமும் குழலும் முழவும் இயைந்தென

வீழும் அருவி விறன்மலை நன்னாட

தலைவன் திரும்பி வரும் செய்தியினைத் தன் உடற் பூரிப்பாலே அறிந்தேன் என்று தோழிக்குத் தலைவி கூறும் செய்தி நயமானது.

தவழ்சிறைச் சேர்ப்பன் வருவான்கொல் தோழி!

திகழும் திருவமர் மார்பு

திணைமாலை நூற்றைம்பது

கீழ்க்கணக்கிலுள்ள அகப்பொருள் நூல்களில் இதுவே மிகவும் பெரியதாகும். பொருட்செறிவும் பா நாயமும் இந்நூலில் சிறப்புற அமைந்துள்ளன. இம்மையிற் செய்தவினை இம்மையிலேயே பலன் அளிக்கும் என்ற அரிய செய்தியினைத் தெரிவிக்கிறது.

ஐந்திணை ஐம்பது

சுனைவாய் சிறுநீரை எய்தாதென்று எண்ணி

பிணைமான் இனிதுண்ண வேண்டி கலைமாத்தான்

கள்ளத்தின் ஊச்சும் சுரம் என்ப காதலர்

உள்ளம் படர்ந்த நெறி

என்னும் பாடல் தலைவன் செல்லும் நெறி இத்தகைய அன்புக் காட்சிகள் நிறைந்தது என்பதைப் புலப்படுத்தும். காதல் உணர்வை நுட்பமாக வெளிப்படுத்தும் இப்பாடல் அறிஞர்களால் அடிக்கடி எடுத்தாளப் படுவதாகும்.

ஐந்திணை எழுபது

ஒவ்வொரு திணைக்கும் 14 பாடல்கள் வீதம் ஐந்து திணைக்குமாக 70 என்பார்கள். இதன் திணைகள் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்ற முறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கைந்நிலை

12 வெண்பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இது வடசொற்கள் பல கலந்து வந்துள்ளன. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இடம்பெறுவது இந்நிலையா? கைந்நிலையா? என்பது பற்றி கருத்து வேறுபாடு இருந்து வருகிறது.

இன்னிலை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருள் களையும் உணர்த்துவது 45 வெண்பாக்களால் ஆன நூல் இது.

புறநூல் – களவழி நாற்பது

ஏரோர் அன்றி களவழி

தேரோர் தோற்றிய வென்றியும் என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா ஏர்க்களம் பற்றியும் போர்க்களம் பற்றியும் பாடப்பெறுவது களவழி என்று தெரிவிக்கிறது. நால்வகைப் படைகளின் போர்த்திறமும் போர்க் கொடுமையும் திறம்பட வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. கார்த்திகை விழாவை இவ்வாசிரியர் சிறப்பித்துப் பாடுகிறார்.

இரட்டைக் காப்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரம்

தமிழில் வழங்கும் காப்பியங்களில் தலையாயது சிலப்பதிகாரமே. இந்நூல் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழும் விரவப் பெற்றதால் **முத்தமிழ்க் காப்பியம்** என்றும் **உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்** என்றும் வேறுபெயர்களாலும் வழங்கப்படும்.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாவதும்
 உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்
 ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதும்
 சூழ்வினை சிலம்பு காரணமாக
 சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெயரால்
 நாட்டுதும் யாம்ஓர் பாட்டுடைச் செய்யுள்

என்று பதிகம் கூறுகிறது.

நூலின் சிறப்பு

உலகக் காப்பியங்கள் எல்லாம் உயர்ந்த மக்கள், தேவர்கள், அரசர்கள் இவர்களைப் பற்றியே எழுந்திருக்க தமிழின் முதற்காப்பியமாம் சிலப்பதிகாரத்தை கோவலன், கண்ணகி போன்ற எளிய மக்களையே தம் காப்பியத் தலைவர்களாகக்கொண்டு குடிமக்கள் காப்பியமாகப் படைத்துள்ளார். சங்க காலத்தில் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களே அகம் புறமாக வளர்ந்திருக்க முதன்முதலில் சமுதாயப் பாடல்களை இந்நூலில் காண்கிறோம்.

காப்பியம் பிறந்த கதை

சேரன் செங்குட்டுவன் தன் நாட்டின் மலைவளம் காண்பதற்காக பேரியாறு என்னும் ஆற்றங்கரையில் செங்குன்று என்னும் மலைப்பகுதிக்குச் சென்றான். அப்போது சேரனுடைய தம்பி இளங்கோவும் அவருடைய நண்பரான புலவர் சாத்தனாரும் உடன் சென்றனர். அப்போது அம்மலை மக்கள் ஒரு செய்தியைத் தெரிவித்தார்கள். உடனே சாத்தனார் அந்த நங்கைக்கு நேர்ந்தது எனக்குத் தெரியும். அவள் மதுரையில் தன் கணவனை இழந்தாள். அரண்மனை பொற்சிலம்பைத் திருடினான் எனக் குற்றம்சாட்டி கோவலன் கொல்லப்பட்டான். செய்தியறிந்த அவன் மனைவி கண்ணகி என்பவள் உடனே பாண்டிய அரசனிடம் சென்று தன் கணவன் குற்றவாளி

அல்ல என்று காட்டி அந்தக் கொடுமையை எடுத்துரைத்தாள். பாண்டியன் தான் தவறுணர்ந்து உடனே மயங்கி மாண்டான். அவனுடைய தேவியும் உடன் இறந்தாள். கண்ணகி, நான் பத்தினி என்பது உண்மையானால் இந்த அரசையும் மதுரை நகரத்தையும் அழிப்பேன் என்று வஞ்சனம் கூறினாள். தன் ஒரு முலையைத் (மார்பு) திருகி எறிந்தாள். நகரம் பற்றி எரிந்தது. கண்ணகியின் சினம் தணிந்தது. அவள் தன் நாடாகிய சோழநாட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லாமல் இந்த சேரநாட்டு மலைக்கு வந்தாள். அதைக்கேட்ட சேரமன்னன் தன் நண்பர் சாத்தனாரை நோக்கி அந்தப் பத்தினியைப் பற்றி ஒரு காப்பியம் எழுதவேண்டும் என்று தெரிவித்தார். இவ்வாறு எழுந்ததே சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியம்.

மணிமேகலை

காப்பியத்தின் தலைவி மணிமேகலை. சிலப்பதிகாரத்தின் கோவலன் மற்றும் மாதவியின் என்பவர்களின் மகளாவாள். கோவலன் துயர மரணத்திற்குப் பிறகு மாதவி தன் மகளை ஒரு புத்தத் துறவியாக வளர்த்தாள். ஒரு சமயத்தில் மணிமேகலையும் அவளுடைய தோழியும் பூப்பறிக்கச் சென்றபோது உதயகுமரன் என்ற சோழமன்னன் மணிமேகலையின் மீது காதல் மயக்கம் கொண்டான். கடலின் கடவுளான மணிமேகலா, மணிமேகலையின் உலக இன்பங்கள் துறந்த வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்க அவளைத் தான் அறியாமலே மணிபல்லவ என்ற தீவில் கொண்டுவிட்டாள். அத்தீவில் மணிமேகலை ஒரு புத்தபீடிகை மூலம் தன் முன்பிறப்பைப் பற்றி அறிந்தாள். அதன்பிறகு, கடலின் கடவுள் மணிமேகலா ஏன் மணிபல்லவத் தீவிற்கு அழைத்துவரப்பட்டாள் என்பதைக் கூறி மூன்று அதிசய மந்திரங்களையும் கற்றுக்கொடுத்தாள். அத்தீவில் மணிமேகலை அமுதசுரபி என்ற உணவுக்கிண்ணத்தைக் கண்டெடுத்து, அதிலிருந்து அளவற்ற உணவை புகாரில் உள்ள ஏழை எளியவர்க்கு வழங்கினாள். இதையெல்லாம் கண்ட உதயகுமரன் மணிமேகலை தன்னை மணக்க வேண்டுமென்று அவளை வற்புறுத்தினான். ஆனால் மணிமேகலை, தான் கற்ற வித்தையைப்

பயன்படுத்தி காயசண்டிகையாக உருமாற்றிக் கொண்டாள். உண்மையான காயசண்டிகையின் கணவன் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் உதயகுமரனைக் கொலை செய்துவிட்டான். இதற்காகக் காயசண்டிகையின் உருவத்தில் இருக்கும் மணிமேகலை கைதுசெய்யப்படுகிறாள். ஆனால் தனது தாயாரின் உதவியோடு விடுவிக்கப்படுகிறாள். பிறகு, அவள் வஞ்சி நகரத்திற்குச் சென்று தங்கி ஞான ஆசிரியரான கண்ணகியிடம் உரையாடி அறிவுரை பெற்றாள். அத்துடன் அனைத்து மதங்களின் நிறைகுறைகளை வல்லுநர்களிடமிருந்து அறிந்தாள். அதன்பிறகு, காஞ்சி நகரத்திற்கு சென்று தனது ஆசானான அறவண அடிகளிடம் படிப்பினை பெற்று ஒரு முழுமையான புத்தத் துறவியாகி தவத்தில் ஆழ்ந்தாள்.

பக்தி இலக்கியம்

பக்தி இயக்கம்

இறைவன் ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் உள்ளவன் என்றார் சுந்தரர். *நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்* என்று சம்பந்தர் போற்றப்பட்டார். *தமிழோடு இசைப்பாடல் மறந்தறியேன்* என்று திருநாவுக்கரசர் கூறியுள்ளார். சைனரும் பௌத்தரும் புலனடக்கத்தையும் உண்ணா நோன்பு, இன்ப வெறுப்பு முதலியவற்றையும் மக்களிடையே வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். துறவறத்தையே பெருமைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் பக்தியையே போற்றி அதற்கு இசைவான ஆடல், பாடல் முதலான கலைகளைப் பாராட்டினார்கள். இல்வாழ்க்கையில் இன்பமாக வாழ்ந்தாலும் எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் உள்ளத்தை இறைவனுக்கு உரியதாக வைத்து வாழ்க்கை நடத்தினால் போதும் என்றார்கள். பலவகைக் கலைகளையும் வளர்க்கும் இடமாக கோயில்கள் ஓங்குவதற்கு அவர்களுடைய பக்தி இயக்கம் துணை செய்தது. மக்களிடையே அவர்களின் இயக்கம் பரவுவதற்குத் தமிழ்ப் பாடல்கள் இசையோடு அமைந்து உதவி புரிந்தன.

கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் பன்னிரு திருமுறைகள் அதன் ஆசிரியர், பதிகம், பாடலடிகள் முதலான தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பன்னிரு திருமுறைகள்

திருமுறைகள்	ஆசிரியர்	நூற்பெயர்	பதிகம்	பாடல் கள்	அடி கள்
முதல் திருமுறை இரண்டாம் திருமுறை மூன்றாம் திருமுறை	திருஞான சம்பந்தர் (63 நாயன்மார்களுள் ஒருவர்)	தேவாரம்	384	4,184	-
நான்காம் திருமுறை ஐந்தாம் திருமுறை ஆறாம் திருமுறை	திருநாவுக்கரசர் (63 நாயன்மார்களுள் ஒருவர்)	தேவாரம்	313	3,066	-
ஏழாம் திருமுறை	சுந்தரர் (63 நாயன்மார்களுள் ஒருவர்)	தேவாரம்	100	1,026	-
எட்டாம் திருமுறை	மாணிக்கவாசகர்	திருவாசகம் திருக்கோவையார்	15	656 400	-
ஒன்பதாம் திருமுறை	1. திருமாளிகைத்தேவர் 2. கருவூர்த் தேவர் 3. கண்டராதித்தர் 4. சேதிராயர் 5. புருடோத்தம நம்பி 6. திருவாலி அமுதனார் 7. வேணாட்டடிகள் 8. பூந்துருத்தி காடவ நம்பி 9. சேந்தனார்	திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு	4 10 1 1 2 4 1 2 4	45 103 10 10 22 42 10 12 47	-
பத்தாம் திருமுறை	திருமூலர்	திருமந்திரம்	-	3,000	-
பதினோராம் திருமுறை	1. திருவாலவாய் உடையார்	திருவாலவாயுடையார் திருமுகப் பாசுரம்	-	-	12
	2. காரைக்கால் அம்மையார்	1,2 திருவாலங்காட்டுப் பூத்த திருப்பதிகம் - 2 3. திருவிரட்டை மணி மாலை 4. அற்புதத் திருவந்தாதி	- -	20 101	- -
	3. கல்லாட தேவ நாயனார்	திருக்கண்ணப்பர் திருமறம்	-	38	-
	4. நக்கீர	1 திருமுருகாற்றுப்படை	-	-	37

	தேவநாயனார்	2 கைலைபாதி காளத்தி பாதி	-	100	-
		3 ஈங்கோய் மலை எழுபது	-	70	-
		4 திருவலஞ்சுழி	-	300	-
		5 திருவெழுகூற்றிருக்கை	-	-	55
		6 கோபப் பிரசாதம்	-	-	99
		7. போற்றிக் கலிவெண்பா	-	-	99
		8. காரெட்டு மேகம்	-	8	-
		9. திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்	-	-	-
		10. பெருந்தேவபாணி	-	-	-
	5. கபிலதேவ நாயனார்	மூத்த நாயனார் இரட்டை மணிமாலை	-	-	200
		2. சிவபெருமான் இரட்டை மணிமாலை	-	-	37
		3. சிவபெருமான் திருவந்தாதி	-	-	-
	6.பரணதேவ நாயனார்	சிவபெருமான் திருவந்தாதி	-	-	101
	7. அதிரா அடிகள்	மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை	-	-	30
	8. ஐயடிகள் காடவர் கோன்	ஷேத்திரத் திருவெண்பா	-	-	24
	9. இளம் பெருமான் அடிகள்	சிவபெருமான் திருமும்மணிக் கோவை	-	-	30
	10 சேரமான் பெருமான் நாயனார்	1 திருக்கயிலாய ஞானவுலா	-	-	394
		2 பொன்வண்ணத்தந்தாதி	-	-	101
		3 திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை	-	-	30
	11 பட்டினத்தார்	1 கோயில் நான்மணிமாலை	-	-	-
		2. திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை	-	-	-
		3. திருவிடை மருதார் மும்மணிக் கோவை	-	-	-
		4.திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி	-	-	-
		5. திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபது	-	-	-

	12. நம்பியாண்டார் நம்பி	1. கோயிற் திருப்பண்ணியர் விருத்தம் (அந்தாதி) 2. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி 3. ஏகாதசமாலை 4. ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி 5. திருச்சண்பை விருத்தம் 6. திருமும்மணிக்கோவை 7. திருவுலாமாலை 8. திருக்கலம்பகம் 9. திருத்தொகை	-	70	-
			-	11 விருத்தங் கள்	-
			-	90	-
பன்னிரண்டாம் திருமுறை	சேக்கிழார்	திருத்தொண்டர் புராணம்			

நாயன்மார்கள்

திருஞான சம்பந்தர்

இளமையிலேயே இறைவன் அருள் பெற்று நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன். தமிழ்நாட்டின் பல தலங்களுக்குச் சென்று பதிகங்களைப் பாடியவர். இவர் நின்றசீர் நெடுமாறன் என்ற பாண்டியனை சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்குக் கொணர்ந்தார். **ஆதிசங்கரர் இவரை திராவிட சிசு** என்பார். இவரது ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் எட்டாம் பாடலில் இராவணன் கைலை மலையைத் தூக்கி எடுக்க முயன்று துன்பப்பட்டதைப் பற்றியும் சிவபக்தன் ஆனதைப் பற்றியும் பாடுவார். ஒன்பதாம் பாடலில் பிரமனும் திருமாலும் தேடிக் காணமுடியாத பெருமையுடையவன் சிவபெருமான் என்பார். பத்தாம் பாடலில் சைன, பொளத்த துறவிகளின் போலி வாழ்க்கையை எள்ளியும் கடிந்தும் கூறுவார்.

திருநாவுக்கரசர்

வடமொழியும் தமிழும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர். சைனத் துறவிகளிடையே தலைமையும் பெற்று விளங்கியவர். தமக்கையின் அன்பினால் இழுக்கப்பட்டு சைவ சமயத்தில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து தலங்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று பக்தி பாடல்கள் பாடினார். அவர் பாடியவற்றுள் ஒரு

பகுதி இசையோடு தாளத்துடன் அமைந்த பாடல்கள் அவை திருத்தாண்டகம் என்றும் அதில் சிறந்து விளங்கியமையால் **தாண்டக வேந்தர்** எனவும் போற்றப்பட்டார். எல்லாம் கடவுள் செயலே என்பதை,

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே

அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்காதாரே

.....

இவ்வாறு விளக்குகிறார். தம் ஞானத்தைப் பற்றிப் பெருமை கொள்ளாமல் கோயில் தொண்டு செய்து அதனால் கையில் உழவாரம் என்னும் கலைக்கொட்டு கருவியை ஏந்தி கோயில்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கே தரையில் கிடந்த புல்லையும் முள்ளையும் கொத்தி கல் முதலியவற்றை அப்புறப்படுத்தி தூய்மை செய்வதையே பெரும்பேறு எனக்கொண்டார்.

சுந்தரர்

தம்மையே புகழ்ந்து இச்சையான முறையில் பேசினாலும் சார்ந்து நின்றாலும் பொருள்தர மனம் வராத பொய்மையான வாழ்வுடைய செல்வரைப் பாடாமல் சிவனுடைய கோயிலைப் பாடுங்கள். இந்தப் பிறப்புக்குரிய உணவும் உடையும் பெறலாம். இடர்நீங்கி வாழலாம். மறுமையில் சிவகதியும் கிடைக்கும். ஐயமே இல்லை என்று கூறியவர்.

மாணிக்கவாசகர்

திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் என்ற வாசகத்தின் மூலம் அவரது பாடலின் சிறப்பை அறியமுடிகிறது. ஆகையால் ஜி.யு. போப் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். இவர் பாடிய திருவெம்பாவை இன்றும் மார்கழித் திங்களில் வைகறையில் பக்தியோடும் சுவையோடும் பாடப்படுகிறது.

உயர் மதிற் கூடலின் ஆழ்ந்த

ஒண் தீந்தமிழின் துறைவாய் நுழைந்தனையோ

என்று இறைவனைப் பாடியுள்ளார்.

ஆழ்வார்கள்

வ. எண்	பெயர்	பிறந்த ஊர்	பிறந்த மாதம் நட்சத்திரம்	அவதாரம்	நூல்கள்	பாடல்
1	பொய்கையாழ்வார்	காஞ்சிபுரம்	ஐப்பசி மாதம் திருவோண நட்சத்திரம்	பாஞ்ச சன்னியம்	முதல் திருவந்தாதி	100
2	பூதத்தாழ்வார்	மல்லை	ஐப்பசி மாதம், அவிட்ட நட்சத்திரம்	கதாயுதம்	இரண்டாம் திருவந்தாதி	100
3	பேயாழ்வார்	மயிலை	ஐப்பசி மாதம், சதய நட்சத்திரம்	நந்தகம் என்னும் வாள்	மூன்றாம் திருவந்தாதி	100
4	திருமழிசையார்	திருமழிசை	தை மாதம், மக நட்சத்திரம்	சக்கரம்	நான்முகம் திருவந்தாதி திருச்சந்த விருத்தம்	100
5	பெரியாழ்வார் (அந்தணர்)	ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்	ஆனி மாதம் , சுவாதி நட்சத்திரம்	கருடன்	திருப்பல்லாண்டு பெரியாழ்வார் திருமொழி	137 460
6	ஆண்டாள்	ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்	ஆடி மாதம், பூர நட்சத்திரம்	-	நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை	143 30
7	திருமங்கையாழ்வார் (கள்ளர் குடி, சிற்றரசர்)	திருக்குறை யலூர்	கார்த்திகை மாதம், கார்த்திகை நட்சத்திரம்	வில்	பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுக்கூற்றிருக்கை , சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல்	1,084 20 30 1 1 1
8	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் (சோழிய பிராமணர்)	திரு மண்டங்குடி	மார்கழி மாதம் கேட்டை நட்சத்திரம்	-	திருமாலை, திருப்பள்ளி எழுச்சி	145 10
9	திருப்பாணாழ்வார் (பாணர் குடி)	உறையூர்	கார்த்திகை மாதம், ரோகிணி	ஸ்ரீவத்சம் எனும் மறு	திருப்பதிகம்	10

			நட்சத்திரம்			
10	குலசேகர ஆழ்வார் (சேர மன்னர்)	திருவஞ்சை க் களம்	மாசிமாதம், புனர்பூச நட்சத்திரம்	கவுத்துவ மணி	பெருமாள் திருமொழி	105
11	நம்மாழ்வார் (வேளாளர்)	ஆழ்வார் திருநகரி	வைகாசி மாதம்	-	திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி	100 7 87 1,102
12	மதுரகவியாழ்வார் (அந்தணர்)	திருக் கோளூர்	சித்திரை மாதம், சித்திரை நட்சத்திரம்	-	திருப்பதிகம்	11

பெரியாழ்வார்

கண்ணனைக் குழந்தையாகக் கற்பனை செய்து பக்திப் பாடல்கள் பல பாடியுள்ளார். பிற்காலத்தில் வளர்ந்த தாலாட்டுப் பாடல்கள் இவ்வாறு வளர்ந்தனவே ஆகும். பெரியாழ்வாரின் **மாணிக்கம் கட்டி** என்ற பத்துப் பாட்டும் குலசேகர ஆழ்வாரின் **மன்னுபுகழ்** என்ற பத்துப்பாட்டும் ஆகும். இவை பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பழைய தாலாட்டுப் பாடல்கள் என்பது கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

கண்ணன் கன்றுகளை மேய்த்துத் திரும்பி வரும்போது யசோதை கண்டு மகிழும் மனநிலையை மற்றொரு பதிகத்தில் பாடியுள்ளார். அக்கம் பக்கத்து பெண்களே! வந்து பாருங்கள் என் மகன் வரும் அழகை! இந்த உலகத்தில் இப்படி மகனைப் பெற்றவள் நான் ஒருத்தியே! வேறு ஒருவரும் இல்லை என்கிறாள். கண்ணனை அன்போடு வரவேற்று உன்னை இன்று கன்று மேய்க்க காட்டுக்கு அனுப்ப எனக்கு மனம் வந்ததே, என்னைவிட கல் மனம் உடைய ஒரு பெண் இருக்கமாட்டாள். கண்ணா! முத்தம் தா, என்கிறாள்.

ஆண்டாள்

பெரியாழ்வாரால் வளர்க்கப்பட்ட மகள். அவர் பாடிய திருப்பாவை புகழ்பெற்றதாகும். நீண்ட வடிவம் கொண்டு உலகத்தையளந்த உத்தமனுடைய பெயரைப்பாடி நாம் நம் பாவையைப் போற்றி நீராடினால் தீங்கு இல்லாமல் நாடு முழுவதும் மாதம் மூன்று மழை பெய்யும். வயலில் செழித்து வளரும் நெற்பயிருக்கு இடையே கயல்மீன்கள் துள்ளியாகும். குவளை மலரில் தேன் உண்டு வண்டுகள் மயங்கி உறங்கும். தொழுவத்துள் புகுந்து காம்பைப் பற்றி கறக்கக் குடம்குடமாக பால் நிரப்பும் வள்ளல் தன்மை உடைய பெரிய பசுக்கள். இவ்வாறு நீங்காத பெருகச் செய்யும் நம் வழிபாடு.

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி

நாங்கள் நம் பாவைக்கும் சாற்றி நீர் ஆடினால்

தீங்குஇன்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து

.....

திருப்பாவை 30 பாடல்களும் மார்கழித் திங்களில் பாவை நோன்பு நோற்கும் பெண்கள் பாடிப் பரவசப் படுவதற்கும் தூய மனத்துடன் மாயவனைப் பரவுவதற்கும் பாடப்படுகின்றன.

திருமங்கையாழ்வார்

சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் காதல் மரபுகளை அமைத்தும் பக்திப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். வண்டு, நாரை முதலியவற்றைத் தூது அனுப்பி திருமாலின் அன்பை வேண்டிச் செய்யும் பாடல்கள் சுவையானவை. ஆண்கள் மடலேறுதல் என்ற சங்ககால வழக்கமுறையை மாற்றி பெண் மடலேறுதல் என்ற புதிய முறையை சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் ஆகிய நூல்களில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

குலசேகரர்

சேரமன்னர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தும் அந்த அரசு செல்வத்தையும் மானிட பிறப்பையும் பொருட்படுத்தவில்லை. அவற்றைவிட

திருமாலின் திருவேங்கடமலையில் வாழும் பறவையாகப் பறக்க விரும்புகிறார்.

*ஆனாக செல்வத்து அரம்பையர்கள் தற்கூழ
வானாளும் செல்வமும் மண்ணரகம் யான்வேண்டேன்
தேனார் பூஞ்சோலை திருவேங்கட சுனையில்
மீனாய் பிறக்கும் விதியுடையேன் ஆவேனே*

இது அவருடைய பக்திச் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகிற பாசரம் ஆகும்.

கதிரவனுடைய வெயில் கொதித்து தன்னை வாட்டினாலும் அந்தக் கதிரவனை நோக்கியே மலரும் தாமரை போன்றவன் நான். மழை பெய்யாமல் புறக்கணித்தாலும் பயிர்கள் வானத்து மேகங்களையே பார்த்திருப்பது போல் நான் உன் அருளையே பார்த்திருக்கிறேன். இவ்வாறு அழகிய உவமைகளால் தம் பக்தியின் சிறப்பை விளங்கச் செய்திருக்கிறார்.

நம்மாழ்வார்

நம்மாழ்வார் தன்னை நாயகியாக கற்பனை செய்து உணர்ந்து நாரை முதலிய பறவைகளைத் திருமாலிடம் தூது அனுப்புவதாகப் பாடும் பாடல்கள் பக்தி சுவையும் இலக்கிய நயமும் நிரம்பியவை.

*சொன்னால் விரோதம் இது ஆகிலும் சொல்லுவேன் கேண்மினோ?
என் நாவில் இன்கவி யானொரு வருக்கும் கொடுக்கிலேன்
தென்னா என்று வண்டுமுரல் திருவேங்கடத்து
என்னானை என்னப்பன் எம்பெருமான் உளனாகவே*

இப்பாடலில் என் அப்பன் எம்பெருமான் இருக்கும்போது அவர் புகழைப் பாடாமல் வேறு ஒருவர்க்கு என் கவிதைத் திறமையைப் பயன்படுத்த மாட்டேன் என்கிறார்.

சோழர்காலம்

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் சங்கம் மருவிய காலத்து நூல்கள்.

சீவக சிந்தாமணி

சீவகன் என்ற அரசனுடைய வரலாற்றை ஒரு காப்பியமாகப் பாடியபோது விருத்தம் என்ற புது செய்யுள் வகையைத் திருத்தக்கத் தேவர் பயன்படுத்தினார். காப்பியத் தலைவனான சீவகன் எட்டு பெண்களை மணந்து கொள்வதாலும் அவர்கள் ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் பாடப்படுவதாலும் இந்நூலுக்கு **மணநூல்** என்னும் பெயர் வந்தது.

கதைச்சுருக்கம்

ஏமாங்கத நாட்டில் இராசமாபுரத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு சச்சந்தன் என்கிற மன்னன் ஆட்சிசெய்து வந்தான். இவன் தன் மனைவி விசையைமீது பெருங்காதல் கொண்டு தன்னுடைய அரசாட்சியை அமைச்சன் கட்டியங்காரனிடம் ஒப்படைத்து தன் பொறுப்பைத் துறக்கிறான். தக்க சமயத்தைப் பார்த்திருந்த கட்டியங்காரன் அரசனைப் போரிட்டு கொல்ல முயற்சி செய்யும்போது இச்சூழ்ச்சியை உணர்ந்த சச்சந்தன் கருவுற்றிருந்த தன் மனைவி விசையை மயிற்பொறி ஒன்றில் ஏற்றி அனுப்பிவிட்டு கட்டியங்காரனோடு போரிட்டு வீழ்ந்தான். மயிற்பொறிமீது சென்ற விசையை சுடுகாட்டில் இறங்கி சீவகனைப் பெற்றுவிட்டு தவமிருக்க சென்றுவிடுகிறாள். அச்சமயத்தில் கந்துக்கடன் என்னும் வணிகன் தன் இறந்த மகனைப் புதைக்க வந்த அவன் அந்தக் குழந்தையை எடுத்து வளர்க்கிறான். பிறகு, அக்குழந்தைக்கு அச்சணந்தி என்ற ஆசானிடம் கல்வி மற்றும் பிற கலைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கிறான். இவ்வாறு பல ஆற்றல் களைப் பெற்ற சீவகன் தம் திறத்தால் **காந்தருவதத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை** ஆகிய எண்மரை

மணந்துகொண்டு கட்டியங்காரனையும் வென்று தனது நாட்டை மீண்டும் பெற்று ஆட்சிபுரிகிறான். சிலகாலங்களில் வாழ்க்கை நிலையாமையை அறிந்து ஞானம் பெற்று துறவறம் மேற்கொண்டு முக்தி அடைகிறான்.

குண்டலகேசி

குண்டலகேசியின் வரலாற்றை நீலகேசியின் உரை விளக்குகின்றது. பத்திரை என்ற வணிகர் மகள் காலன் என்ற கள்வனை நேசிக்கிறாள். அரசனால் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த அக்கள்வனை தன் தந்தையின் உதவியால் மீட்டு அவனை மணந்துகொள்கிறாள். ஒருசமயம் பத்திரை கோபத்தால் தன் கணவனைக் கள்வன் என்று கூற, அதனால் கோபம் கொண்ட கணவன் அவளைக் கொல்வதற்குத் திட்டமிட்டு சூழ்ச்சியுடன் மலை உச்சிக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். இதனை உணர்ந்த பத்திரை தற்கொல்லியை முற்கொள்வன் என்று நினைத்து சாகுமுன் கணவனை மூன்றுமுறை வலம்வர விருப்பம் கூறி இறுதியில் கணவனைப் பின்புறமிருந்து மலை உச்சியிலிருந்து தள்ளி கொன்றுவிடுகிறாள். பிறகு வாழ்வை வெறுத்து முக்தியடைகிறாள்.

பாளையாம் தன்மை செத்தும்

பாலனாம் தன்மை செத்தும்

காளையாம் தன்மை செத்தும்

காமுறும் இளமை செத்தும்

மீளும் இவ்வியல்பும் இன்னே

மேல்வரும் மூப்புமாகி

நாளுநாள் சாகின்றோமால்

நமக்கு நாம் அழாதது என்னோ?

என்று நிலையாமை வலியுறுத்துகிறது.

வளையாபதி

வளையாபதி என்ற சமணக் காப்பியம் இப்போது கிடைக்கவில்லை. உரையாசிரியர் பலர் இதன் பாடல்களை மேற்கோளாகக் காட்டுவதால் இந்நூல் புகழுடன் விளங்கியது என்று உணரலாம். தற்போது 70 செய்யுள்கள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன.

ஐஞ்சிறுங்காப்பியங்கள்

உதயணகுமார காவியம்

இந்நூல் உதயணன் கதை என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இது வத்ச தேசத்து அரசன் உதயணன் கதையினை விருத்தப்பாவால் கூறுகிறது. ஆறு காண்டங்களும் 367 செய்யுள்களும் உள்ளன.

நாககுமார காவியம்

இது ஒரு சமணக் காப்பியம் என்பது தவிர ஆசிரியர் உட்பட எந்த ஒரு குறிப்பும் இதில் கிடைக்கவில்லை.

யசோதர காவியம்

எளிய நடையில் விருத்தப்பாக்களால் அமைந்துள்ளன. ஐந்து சருக்கங்களும் 330 பாக்களும் கொண்ட இந்நூலில் காணப்படும் சோழன் மாரித்தாள் வரலாறு வேறு எந்த தமிழ் நூலிலும் காணப்படவில்லை.

சூளாமணி

இதன் மூலக்கதை ஆறுகத மகாபுராணத்தைத் தழுவினது. திவிட்டன், விசயன் என்ற இரு வடநாட்டு வேந்தர்களின் வரலாற்றினையும் 12 சருக்கங்களில் 2331 செய்யுள்களில் கூறுகிறது.

நீலகேசி

குண்டலகேசி என்னும் பௌத்த காப்பியத்திற்கு எதிராக சமண நூல் இது. நீலகேசி தெருட்டு என்றும் வழங்கப்பெறும். ஆசிரியர் பெயர்

தெரியவில்லை. இந்நூலுக்கு சமயத் திவாகர வாமன முனிவர் சமய திவாகர விருத்தி என்னும் உரை எழுதியுள்ளார்.

பிற காப்பியங்கள்

கம்பராமாயணம்

தமிழ்மொழியின் வளத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்தியவர் கம்பர் என்று கூறலாம். தமிழ்ச்சொற்களின் ஓசைவளத்தையும் பொருள்வளத்தையும் நன்றாகப் பயன்படுத்தி வெற்றி கண்டவர். வீரம், வெகுளி, அழகை முதலான பல சுவைகளுக்கும் ஏற்றவாறு தமிழ்ச்சொற்களின் ஓசையும் பொருளும் இணைந்து ஏவல் செய்வதை அவருடைய பாடல்கள் கண்டு இன்புறலாம். இராவணன் போர்க்களத்தில் விழுந்து மாண்டு கிடக்கும் காட்சியைக் கூறும் இடத்திலும் **அடங்க** என்று ஒரு சொல்லைத் திரும்ப திரும்பக் கூறி அதன் ஒலியால் இராவணனது வீரம் முதலிய எல்லாம் அடங்கிய காட்சியை நெஞ்சில் பதிய வைக்கிறார்.

தமிழ்க் காவிய உலகிலே தனக்கென தனித்தொரு சிறப்பினைப் பெற்ற நூலாய் இது திகழ்கிறது. வால்மீகி இராமாயணம் இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் இராமகாதையாய் மலர்ந்துள்ளது. அம்முறையில் கம்பரால் தமிழில் செய்யப்பட்ட நூல் கம்பராமாயணமாகும். இராமவதாரம் என்றே கம்பர் தம் நூலுக்குப் பெயர் வைத்தார். பிற்காலத்தில் கம்பருக்குப் பெருமையினை ஏற்றி கம்பராமாயணம் என்று வழங்கப்பட்டது. இது 6 காண்டங்களிலும் 113 படலங்களாகவும் 10,500 பாடல்களாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பெரியபுராணம்

தேவாரம் பாடிய மூவர் உள்ளிட்ட 63 அடியார்களுடைய வரலாற்றினை இந்நூல் கூறுகிறது. சேக்கிழார் இந்நூலுக்கு இட்டபெயர் **திருத்தொண்டர் புராணம்.**

இதில் கூறப்படுகின்ற அடியார்கள் பல்வேறு நாடும் ஊரும் சாதியும் தொழிலும் கொண்டவர்கள். இவர்களுடைய வாழ்க்கையை விவரிக்கும் முறையில் அக்காலச் சமுதாய வரலாறு கூறப்படுகிறது.

சேக்கிழார் இரண்டாம் குலோத்துங்கனுக்கு அமைச்சராய் விளங்கிய தால் அடியார்கள் வரலாற்றினையும் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டறிய அவர்கள் வாழ்ந்த இடங்களுக்கும் சென்ற ஊர்களுக்கும் பாடல்கள் பாடிய கோயில்களுக்கும் சென்று வேண்டிய குறிப்புகளைத் திரட்டினார்.

முக்கியச் செய்திகள்

பக்தியை உயிராகவும் மற்றவற்றை உடலாகவும் கொண்ட இந்தக் காவியம் இடைக்காலத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பழக்க வழக்கங்கள், தொழில், பொழுதுபோக்கு போன்ற பல செய்திகளையுடைய கருவூலமாகத் திகழ்கிறது. இறைவனிடம் பக்தியைச் செலுத்த ஆண், பெண் பாகுபாடோ சாதி, சமய வேறுபாடோ அரசன் எளியவர் என்ற உயர்வு, தாழ்வோ கிடையாது. அனைவரும் இறைவன் மீது பக்தி செலுத்தி பயனைப் பெறமுடியும் என்ற பேருண்மையைத் தெளிவாக உரைக்கின்றது.

கந்த புராணம்

இதன் ஆசிரியர் கச்சியப்ப முனிவர். முருகக் கடவுளின் பிறப்பு, அவர் கார்த்திகை பெண்களால் வளர்க்கப்படும் விதம், அச்சமயம் நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்கள், தேவர்களைச் சிறைவீடு செய்து, சூரபத்மனை அழித்து, அமரர்கள் துயர் களைந்த அருட்திறம், வள்ளி, தெய்வானை இருவரையும் மணந்த செய்தி முதலிய செய்திகளை ஆறு காண்டங்களில் கூறுகிறது.

இலக்கண நூல்கள்

நம்பியகப்பொருள்

இந்நூல் நாற்கவிராச நம்பி என்னும் சமணரால் இயற்றப்பட்டது. நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்தினால் இவர் புளியங்குடி என்னும் ஊரினர்

என்பதும் நம்பிநாயனார் என்பது இவர் இயற்பெயர் என்பதும் தெரிய வருகின்றன. தொல்காப்பியத்தில் காணப்படும் அகப்பொருட் கருத்துகளைக் காலத்திற்குப் பொருந்திய வகையில் எளிய முறையில் இந்நூல் விளக்கு கிறது. இந்நூலுக்கு உதாரணச் செய்யுள்களாகப் பொய்யா மொழிப்புலவர் இயற்றிய தஞ்சைவாணன் கோவையில் அமைந்திருக்கும் நானூறு பாடல்களும் காட்டப்படுகின்றன. இது பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் எழுந்த நூல் என்பர்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

தீபங்குடியில் வாழ்ந்த அமிதசாகரர் என்ற சமணப் பெரியார் இந்நூலை இயற்றினார் குணசாகரர் இந்நூலின் உரையாசிரியர். ஐந்திலக்கணங்களில் ஒன்றாகிய யாப்புப் பற்றி எழுந்த நூல் இது. இவர் (நூலாசிரியர்) பத்தாம் நூற்றாண்டிலோ, பதினோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலோ இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

யாப்பருங்கல விருத்தி

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் செய்யுளியல் பாக்களைப் பற்றியும் பாக்களின் அமைப்புப் பற்றியும் விரிவாகக் கூறினாலும் பிற்காலத்தில் தோன்றிய சில புதிய பாவினங்களுக்கும், காலத்தால் வழக்கொழிந்து போனவற்றிற்கும் காரணமாகப் புதியதோர் இலக்கணம் எழு வேண்டிய நேரிட்டது. யாப்பருங்கலமும் யாப்பருங்கலக்காரிகையும் பிற்காலத்தில் யாப்பு இலக்கணப் பயிற்சிக்காகப் பயிலப்பட்டன. இந்நூல் காக்கைப் பாடினியத்தைப் பின்பற்றியது என்பர். காரிகையைப் பற்றிக்

காரிகை கற்றுக் கவிபா டுவதினும்

பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது நன்று

என்றும் நூற்பா வழங்குகிறது.

நேமிநாதம்

சமண சமயத்தினரான குணவீர பண்டிதர் இதன் ஆசிரியர். இவர் சான்றோருடைத் தொண்டை நாட்டிலே களத்தூரில் பிறந்தார். இந்நூல் எழுத்து, சொல் என்னும் இரண்டு இலக்கணங்களையும் 96 நூற்பாக்களில் சுருங்கக் கூறுகிறது. எனவே இந்நூலுக்குச் *சின்னூல்* என்னும் பெயர் வந்தது.

வச்சணந்திமாலை

இந்நூலும் குணவீர பண்டிதராலே இயற்றப்பட்டது. வச்சணந்தி என்பது குணவீர பண்டிதரின் ஆசிரியர் பெயர். வெண்பாப் பாட்டியல் என்னும் பெயரும் இந்நூலுக்கு வழங்குகிறது. பாட்டியல் மரபை – இலக்கணத்தை வெண்பாக்களில் அமைத்துக் கூறுவதனால் இந்நூலுக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது. மூன்றாம் குலோத்துங்க மன்னன் காலத்தில் எழுந்ததாகக் கூறப்படும் இந்நூல், இந்திர காளியத்தைப் பின்பற்றியது என்பர்.

வீரசோழியம்

பெளத்தச் சமயச் சார்பினரான புத்தமித்திரர் இந்நூலின் ஆசிரியர். புத்தபிரானிடம் பக்தி கொண்ட இவர் பொன்பற்றி என்னும் ஊரினர் என்பதை நூற்பாயிரத்தால் அறிகிறோம். இந்நூல் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் தமிழின் ஐந்திலக்கணத்தையும் சுருக்கமாக உணர்த்தும் இலக்கண நூலாகும். முன்னோர் நூல்களிற் கண்ட செய்திகளைச் சுருக்கி, வடநூன் மரபைச் சிறிது ஒட்டி இந்நூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர் நம்மை ஆதரித்த வீரசோழ மன்னன் பெயரையே நூலுக்கு இட்டுள்ளது இவருடைய நன்றியுணர்ச்சியைப் புலப்படுத்தும். இம்மன்னன் ஆட்சிக்காலம் 1078 முதல் 1088 வரை என்று வரலாற்றால் அறிகிறோம்.

நன்னூல்

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்

வழுவல கால வகையி னானே

என்ற முறையில் இந்நூல் இடைக்காலத்தில் எழுந்தது. பழங்காலத்தில் இலக்கணத் துறையில் தொல்காப்பியம் பெற்ற இடத்தினை இடைக்காலத்தில் இந்நூல் பெற்றது எனலாம். தொல்காப்பியனார் காலத்திற்குப் பின்னர், வழக்காறு அற்றுப்போன இலக்கணங்களை விடுத்து, இடைக்காலத் தமிழின் இயைந்த பெற்றிற்கு இணைந்த முறையிலேயே இந்நூலை இயற்றினார் பவணந்தி முனிவர்.

முன்னூ லொழியப் பின்னூல் பலவினுள்

நன்னூ லாருக் கெந்நூ லாரும்

இணையோ வென்னுந் துணிபே மன்னுக

என்று இந்நூல் புகழப்படுகிறது. தன்மையாற் பெயர் பெற்ற நூலுக்கு இந்நூலே உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அந்நூலாசிரியர் சனகாபுரத்தில் சன்மதி முனிவரின் மைந்தராய்ப் பிறந்தார். துறவற நெறியில் நின்ற தூயவராய்த் துலங்கினார்.

திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கள்

அருங்கலை வினோதன் அமரா பரணன்

என்னும் சிறப்புப் பாயிரத் தொடர்கொண்டு, மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தவனாய் மைசூரில் கோலார் பகுதியை ஆண்ட சீயகங்கள் என்னும் மன்னனே இந்நூல் தோன்றக் காரணமாயிருந்தான் என்பது தெரியவருகிறது. எனவே, இந்நூலின் காலம் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும்.

தண்டியலங்காரம்

இது வடமொழியாசிரியர் தண்டி என்பார் இயற்றிய *காவியாதர்ஸம்* (ஆதர்ஸம் - கண்ணாடி) என்னும் வடநூலின் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

அலங்காரம் என வடநூலார் வழங்கும் அணிகளைப் பற்றி இந்நூல் கூறுகிறது. நூற்றிருபத்தைந்து சூத்திரங்களைக் கொண்ட இந்நூல் பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என்று மூன்று இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியர் காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்தவர் என்றும், இந்நூலின் உதாரணச் செய்யுள்களையும் இவரே இயற்றினார் என்றும் கூறுவர். சொற்சிறப்பும் பொருட்செறிவும் பொருந்திய வெண்பாக்கள் இந்நூலில் பொதிந்துள்ளன.

ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி

ஏங்கொலி நீர் ஞாலத் திருளகற்றும் ஆங்கவற்றுள்

மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது

தன்னே ரிலாத தமிழ்

என்னும் உதாரண வெண்பா தமிழின் தனிப்பெருமையினை உணர்த்தி நிற்கிறது.

காவிரி நாட்டு அண்ணல் அநபாயனைச் சிறப்பித்துப் பாடல்களிலே சில தொடர்கள் வருவதனால், குலோத்துங்க சோழன் காலமான பன்னி ரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இவர் வாழ்ந்தவராயிருத்தல் கூடும்.

நிகண்டுகள்

திவாகரம்

காலத்தால் முற்பட்ட நிகண்டான இதில் சங்கச் சான்றோரின் வழக்குகள் மிகுதியாகக் கையாளப்பட்டு உள்ளன. பிற்கால வழக்குகள் அவ்வளவாக இந்நூலில் இல்லை. இதன் முதல் நூல் ஆதி திவாகரம் என்றும் சிலர் கூறுவர். சிலர் சேந்தன் என்னும் மன்னன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கத் திவாகர முனிவரால் இந்நூல் இயற்றப்பட்டதென்பர். சேந்தன் திவாகரம் என்ற பெயரும் இதற்குண்டு.

பிங்கல நிகண்டு

இதனை இயற்றிய ஆசிரியரின் பெயரோடு சார்த்தி இந்நூல் பிங்கல நிகண்டு என வழங்கப்படுகிறது. திவாகர முனிவரின் குமாரர் இதன் ஆசிரியர் என்பர். பல்லவர்கள் இந்நூலில் தாழ்த்திப் பேசப்பட்டிருப்பதை நோக்க, இந்நூல் காலத்தால் பிற்பட்டது என்பது சிலர் கருத்து. இந்நூலின் காலம் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு என்பர்.

சூடாமணி நிகண்டு

மாபுராணம் செய்த குணபத்திர முனிவரின் மாணவராகிய மண்டல புருடர் இந்நூலின் ஆசிரியர். வீரமண்டல புருடர் என்னும் பெயரும் இவருக்குண்டு. இந்நூலாசிரியர் கிருட்டிண தேவராயர் காலத்தவர் என்பர். மாறாக, சூடாமணி பத்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இயற்றப்பட்டு இருத்தல் வேண்டும் என்பர் திரு. கே. எஸ். சீநிவாசப் பிள்ளை

உரிச்சொல் நிகண்டு

வெண்பாவால் அமைந்துள்ள இந்நூலை இயற்றிவர் காங்கேயர் என்பவர். சலாம் என்று இந்நிகண்டில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்கொண்டு, இந்நூல் அருணகிரிநாதர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டது எனலாம்.

கயாதர நிகண்டு

கயாதர முனிவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் இனிய கட்டளைக் கலித்துறையான் இயன்றது. இந்நூல் இதற்கு முன் எழுந்த நிகண்டுகளின் செய்திகளையே கொண்டு விளங்குகிறது.

ஒளவையார்

கி.பி. 1594 இல் சிதம்பரம் இரேவண சித்தர் இந்நூலை இயற்றியதாகக் கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் பல சைவப் புராணங்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

ஆசிரிய நிகண்டு

காலத்தால் பிற்பட்ட இந்நிகண்டினை இயற்றியவர் செஞ்சியை அடுத்த ஊற்றங்காலிற் பிறந்த பாவாடை வதேத்தியார் குமாரர் ஆண்டிப்புலவர் என்பர். நன்னூலுக்கு இவர் உரை இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், அவ்வுரை கிடைக்கவில்லை.

பலவகை நூல்கள்

நந்திக்கலம்பகம்

புதிய இலக்கிய வகைகள் சில இடைக்காலத்தில் தோன்றின. அவற்றுள் கலம்பகம் ஒன்று.

கலம் + பகம் எனப் பிரித்து கலம் என்றால் 12 என்றும், பகம் என்றால் அதில் பாதி 6 என்றும் கொண்டு 18 உறுப்புகளை உடையது என்று கூறுவர். கடவுளர்க்கு 100, முனிவர்க்கு 95, அரசனுக்கு 90, அமைச்சனுக்கு 70, வணிகர்க்கு 50, வேளாளர்க்கு 30 எனும் அளவில் அமையவேண்டும் என்பது விதி.

வரலாற்று உண்மை இந்தக் கதையில் இல்லையானாலும் உயர்வு நவற்சி காணப்பட்டாலும் அந்த உயர்வு நவற்சி ஒரு குறையாகத் தோன்றாதவாறு இதன் செய்யுளின் நடையும் நயமும் விளங்குகின்றன.

வானூறு மதியை அடைந்ததுன் வதனம்

மறிகடல் புகுந்ததுன் கீர்த்தி

கானூறு புலியை அடைந்ததுன் வீரம்

கற்பகம் அடைந்ததுன் கரங்கள்

தேனூறு மலரான் அரியினை அடைந்தாள்

செந்தழல் அடைந்ததுன் தேகம்

யானும் கலியும் எங்ஙனம் புகுவோம்

நந்தியே நம் தயாபரனே!

தமிழுக்காக தன்னுயிர் ஈந்த நந்தியின் பிரிவினைத் தாளாது கையறுநிலை யாகப் பாடப்பட்ட பாடல் புலவரின் புலமைக்கு சான்றாகத் திகழ்வதோடு நந்தியின் சிறப்பையும் விளக்குகின்றது.

கோவை

கோவை என்பது பல செய்யுள்களைத் தொடர்புடையனவாகக் கோத்தல் என்பது பொருள். காதலர் இருவரின் காதல் உணர்ச்சிகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஒரு வரலாறுபோல் படிப்படியாகக் காட்டி ஒரே வகையான செய்யுள்களால் தொடர்ந்து பாடியமைக்கும் நூல் இது.

கோவை நூல்களுள் திருக்கோவையார்க்கு அடுத்த நிலையில் இலக்கிய உலகில் வாழ்வு பெற்றது தஞ்சைவாணன் கோவை.

பாண்டிக்கோவையில் பாண்டியன் நெடுமாறனின் வீரம், கொடை, போர்க்களங்கள், வெற்றிகள் முதலியவை புகழப்படுகின்றன. மாணிக்க வாசகரின் திருக்கோவையாரில் சிவபெருமான் போற்றிப் பாடப்படுகிறார். பிற்காலத்தில் வெவ்வேறு அரசர்களையும் வள்ளல்களையும் புகழ்ந்து கோவைகள் பாடப்பட்டன.

பரணி

போர்க்களத்தில் வீரர்கள் வழிபடும் தெய்வம் காளி. காளியைச் சுற்றியுள்ள கூட்டம் பேய்களின் கூட்டம். காளிக்குரிய நட்சத்திரம் பரணி. அதனால் நூலுக்குப் பரணி என்று பெயர் அமைந்தது.

கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ அரசன் குலோத்துங்கன் அனந்த வர்மன் சோடகங்கள் ஆண்டுவந்த கலிங்கநாட்டின் மேல் போர்செய்து வெற்றிபெற்றான். அவ்வெற்றி பெற்று தந்தவன் கருணாகரத் தொண்டைமான் என்னும் படைத்தலைவன். சோழ அரசனையும் அந்தப் படைத்தலைவனையும் புகழ்ந்து பாராட்டி இயற்றப்பட்ட நூல் கலிங்கத்துப் பரணி.

இரண்டடிகளால் ஆன தாழிசை என்னும் செய்யுள் வகையால் நூல் இயற்றப்பட்டது. செய்யுள்கள் வீரச்சுவைக்கேற்ற மிடுக்கான ஓசை செல்வம் உடையவை.

எடும்எடும் என எடுத்ததோர்

இகல்ஒலி கடல்ஒலி இகக்கவே

விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்

விடும்விடும் என ஒலி மிகைக்கவே

உலா

தற்போது கிடைக்கும் உலா நூல்களுள் மிகப்பழமையானது கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரால் பாடப்பட்ட திருகையிலாய ஞானவுலா. இதனால் அதற்கு *ஆதியுலா* என்ற பெயரும் வழங்குகிறது.

திருஞான சம்பந்தர் மேல் நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலா மாலை கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய மூன்று உலா நூல்களும் ஆகும். தெய்வத்துக்குரிய சிறப்பை அரசர்களுக்கும் கூறும் வழக்கம் நிலவிய காரணத்தால் அரசர்களைத் திருமாலின் பிரதிநிதிகளாக கருதும் மரபால் அரசர்களுக்கு உலா நூல் பாடுவது வழக்கமாயிற்று. ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய மூன்று உலாக்களும் அவ்வாறு ஏற்பட்டவைகளே.

தூது

போர் முதலிய காரணங்களுக்காக அரசன் ஒருவன் மற்றோர் அரசனுக்கு ஒருவர் வாயிலாக தூது சொல்லி அனுப்புவது பழங்காலம் முதல் இருந்து வந்த பழக்கமாகும். அதியமான் என்ற அரசன் தொண்டைமான் என்பவனுக்கு ஒளவையார் என்ற புலவரைத் தூது அனுப்பிய செய்தி புறநானூற்று பாடலால் தெரியவருகிறது. இப்பழக்கம் இலக்கியத்தில்

கற்பனையாக அமையும்போது சிலவகை வடிவம் பெற்றது. பலபட்டடை சொக்கநாத புலவர் இயற்றிய அழகர் கிள்ளைவிடு தூது கிளியைக் கடவுளிடம் தூது அனுப்பும் காதலி அந்தக் கிளிக்கு உள்ள தகுதிகளை எடுத்துச்சொல்லும் முறையும் மற்ற வருணனைகளும் மிக நயமாக அமைந்துள்ளன. தமிழ்மொழியைத் தூது அனுப்புவதாக புலவர் ஒருவர் பாடிய நூல் தமிழ்விடு தூது என்பது.

இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்

இருந்து அமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்

என்னும் அடிகள் புலவரின் தமிழ்ப்பற்றைக் காட்டுகின்றன.

குறவஞ்சி

குறம் + வஞ்சி - குறவஞ்சி ஆயிற்று. குறவர் குலத்துப் பெண் என்பது இதன்பொருள்.

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் முக்காலமும்

திறம்பட உரைப்பது குறத்திப் பாட்டு - பன்னிரு பாட்டியல்

ஆசிரியப்பா, வெண்பா, தரவு, கொச்சகம் முதலியவற்றுடன் சிந்து, கண்ணி ஆகிய பாவினங்களும் கலந்து வருமாறு பாடப்பெறும். அரசனையோ தெய்வத்தையோ தலைவனாகக்கொண்டு பாடப்பெறும். தலைவன் உலா வருதல் உலா வரும் தலைவனை தலைவி காதல் கொள்ளுதல், காதலால் வருந்தும் தலைவி, திங்கள், தென்றல் முதலியவற்றைப் பழித்தல், குறத்தி வருதல், மலைவளம் கூறுதல், தலைவியின் கையைப் பார்த்து விரும்பிய கணவனை அடைவாய் என்று குறி சொல்லுதல், இதனால் மகிழ்ந்த தலைவி குறத்திக்குப் பரிசளித்தல், குறவன், குறத்தியைத் தேடிவருதல், குறத்தியின் அணிகலன்களைக் கண்டு ஐயுறல், குறத்தி ஐயம் தெளிவித்தல் ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாகக் குறவஞ்சி நூல் அமையும். திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி, சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கன.

பள்ளு

சேரி மொழியார் செவ்விதிர் கிளந்து
தோத்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனை மொழிப புலனுணர்ந் தோரே

இத்தொல்காப்பிய சூத்திரத்தின் மூலம் பள்ளு இலக்கியம் அவர் காலத்திலேயே அதற்கான வித்தைக் கொண்டுள்ளதை அறியலாம். பள்ளன் ஒருவன் இரு மனைவியரை மணந்துகொள்ள அவர்களிடையே ஏற்படும் பூசல் ஒருவரையொருவர் ஏசிக்கொள்ளுதல், இதனால் பள்ளனுக்கு ஏற்படும் துன்பம், பள்ளனின் துன்பம் கண்டு வருந்தி பள்ளிகள் பண்ணையாரிடம் கூறி அவனைத் தொழுவிலிருந்து விடுவித்து பூசல் ஒழித்து இணைந்திருத்தல் ஆகிய கதைப்பகுதியை உள்ளடக்கியது. முக்கூடற்பள்ளு என்னும் நூல் சிறந்து விளங்குகிறது.

நளவெண்பா

முந்தைய இதிகாசப் புராணங்களில் கிளைக்கதைகள் பல காலப் போக்கில் தனிக்காப்பியங்களாக வளர்ச்சி பெற்றன. இவ்வகையில் பாரதத்திலிருந்து கிளைக்கதையான **நளோபாக்கியானம்** என்ற நளன் சரிதம் புகழேந்தியாரால் நளவெண்பா என்று ஆயிற்று. இந்நூல் சுயம்வர காண்டம், கலித்தொடர்க் காண்டம், கலிநீங்கு காண்டம் என்னும் மூன்று காண்டங்களையும் 424 நேரிசை வெண்பாக்களையும் கொண்டு விளங்குகின்றது.

சமயநூல்கள் (கி.பி. 1100 -1700)

சைவ சாத்திரங்கள்

நாயன்மார்களின் பாடல்களாக உள்ள பக்தி நூல்கள் சைவ சித்தாந்த சமயத்தின் தோத்திர நூல்கள் எனப் போற்றப்பெறும். கி.பி 12,13,14ஆம் நூற்றாண்டுகளில் உய்யவந்த தேவநாயனார் முதலானவர்களால் இயற்றப் பெற்ற 14 நூல்கள் சைவ சித்தாந்த சமயத்தின் சாத்திர நூல்கள் எனப்படும். பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்மையை விளக்கி சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை நூலாக விளங்குவது சிவஞானபோதம். இதனை

மெய்கண்டார் இயற்றினார். உமாபதி சிவாச்சாரியார் சிவப்பிரகாசம் என்னும் சிறப்பான நூலின் ஆசிரியர். அவர் 7 சாத்திர நூல்களும் 2 புராணங்களும் வேறுசில நூல்களும் இயற்றியுள்ளார்.

சித்தர் பாடல்கள்

சித்தர்கள் என்ற பெயரால் ஞானிகள் சிலர் தோன்றி தம் அனுபவ உணர்வுகளை எளிய தமிழால் பாடினார்கள். சித்தர் பாடல்களை இன்றும் தெருவில் பாடிச்செல்வோர் உண்டு. பாம்பாட்டிச் சித்தர், அகப்பேய் சித்தர், அழகணிச் சித்தர், குதம்பைச் சித்தர், கடுவெளி சித்தர் முதலானவர்களின் பாடல்களை ஆர்வத்துடன் படிப்பவர்கள் இன்றும் உள்ளனர்.

ஊத்தைக் குழிதனிலே மண்ணை எடுத்தே

உதிரப் புனலிலே உண்டை சேர்த்தே

வாய்த்த குயவனார் பண்ணு பாண்டம்

வரைஓட்டுக்கும் ஆகாதென்று ஆடுபாம்பே

என்பது பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல். மனித உடம்பின் தோற்றத்தையும் பயனற்ற தன்மையையும் கூறுவன இந்த அடிகள்.

உரையாசிரியர்கள்

உரைகளும் விளக்கங்களும் எழுதியவர்கள் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் நல்ல தொண்டுபுரிந்தார்கள். சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரையால் பழங்காலத்து இசைநூல்கள் நாடக நூல்கள் பலவற்றின் பெயர்களை அறிகிறோம்.

திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியவர்களும் மணக்குடவர் முதலிய அறிஞர்கள். அவர்களுள் புழ்பெற்றவர் பரிமேலழகர்.

இலக்கண, இலக்கிய உரையாசிரியர்கள்

இளம்பூரணர்

ஒல்காப் பெருமை தொல்காப்பியத்திற்கு முதல் முதல் உரைகண்ட சிறப்பினால் இவர் உரையாசிரியர் என்றே வழங்கப்படுகின்றார். தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் இவர் உரை உள்ளது.

பேராசிரியர்

உரையாசிரியர்களுள் பேராசிரியர் என்ற சிறப்புப் பெயர் அமைந்திருப்பது இவருடைய உரையின் பெருமையினைப் புலப்படுத்தும். பொருளதிகாரத்தில் மெய்ப்பாட்டியல், உவமையியல், செய்யுளியல், மரபியல் ஆகிய நான்கு இயல்களுக்கு மட்டுமே இவரின் உரை கிடைக்கிறது.

சேனாவரையர்

இவர் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு திட்டமான ஒரு உரையைச் செய்துள்ளார். இவருடைய உரையே ஏனையோர் உரைகளிலும் சிறந்து பலராலும் பயிலப்பட்டு வருகிறது.

நச்சினார்க்கினியர்

உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் என்ற புகழரையே இவருடைய உரையின் சிறப்பை விளக்க போதிய சான்றாகும். தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, சீவகசிந்தாமணி என்னும் நூல்களுக்கு இவர் அரியதோர் உரை செய்துள்ளார்.

அடியார்க்கு நல்லார்

நிரம்பையர் காவலர் என்னும் பெயரும் இவருக்குண்டு. இவர்தம் உரையில் காலத்தைக் கணித்தறிய சில சோதிடக் குறிப்புகளையும் தருகிறார். இவர் உரையால் பழந்தமிழ்நாட்டுக் கலைகளைப் பற்றி பல அறியமுடிகிறது. அதற்கு முன்பே, சிலப்பதிகாரத்திற்கு அமைந்த பழைய உரையும் உண்டு.

புராணங்கள்

வடமொழியில் உள்ள புராணங்களைத் தமிழில் எழுதும் முயற்சி வளர்ந்தது. செவ்வை சூடுவார் என்னும் புலவர் வடமொழி பாகவதத்தைத் தழுவி 5000 செய்யுள்கள் கொண்ட நூல் இயற்றினார். அரசகேசரி என்பவர் காளிதாசரின் ரகுவம்சத்தை மொழிபெயர்த்து 2480 செய்யுள்களைப் பாடினார். அதிவீரராமர் கூர்ம புராணத்தையும் லிங்க புராணத்தையும் தமிழில் ஆக்கினார். வீரகவிராயர் அரிச்சந்திர புராணம் பாடினார்.

தல புராணங்கள்

உமாபதி சிவம் என்பவர் 14ஆம் நூற்றாண்டில் கோயில் புராணம் என்னும் தலபுராணம் பாடினார். அதன்பிறகு, எழுந்த நூல்கள் பல. பரஞ்சோதி இயற்றிய திருவிளையாடலே இன்று பெரிதும் போற்றப்பட்டு வருகிறது. தருமபுர மடத்தைச் சார்ந்த புலவர்கள் திருமழபாடி, திருவொற்றியூர் முதலான தலங்களுக்குப் புராணங்கள் பாடினார்கள். நிரம்ப அழகிற தேசிகர் திருப்பரங்கிரி புராணம், சேதுபுராணம் என்னும் தல புராணங்களை இயற்றினார்.

பட்டினத்தார் பாடல்

கோயில் நான்மணிமாலை, திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃது என்பவை அவருடைய நூல்கள். பாடல்கள் நேரான ஓட்டம் உடையனவாய் கற்பவர் உள்ளத்தை வயப்படுத்துவனவாய் உள்ளன. இவருடைய பாடல்கள் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பல கொண்டவை. உணர்ச்சி மிகுந்தவை.

பாரதம்

வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தைத் தமிழில் 4300 விருத்தப்பாவால் இயற்றினார். பாண்டவர் ஐவருடையவும் துரியோதனாதியர் நூற்றுவருடையவுமான வரலாற்றை இந்நூல் கூறுகிறது. இவருடைய பாரதத்திலேயே முதன் முதல் வடசொற்கள் மிகுதியாய் கலந்தன. வில்லிபுத்தூரார் குமாரர் வரந்தருவார் 23 பாடல்களால் ஒரு சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளார். அவற்றுள்,

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்

திருப்பிலே இருந்து வைகை ஏட்டிலே தவழ்ந்த பேதை

நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோர் என

மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள்

என்ற பாடல் அரிய நயமுடையது.

அருணகிரியார்

சந்தப் பாடல்களைப் பாடுவதில் இணையற்று விளங்கியவர். இவர் பாடியுள்ள 3000 பாடல்களும் திருப்புகழ் என்ற நூலாக உள்ளன. இவை அனைத்தும் முருகக் கடவுள் மேல் பாடப்பட்ட பக்திப் பாடல்களாகும். இவர் இயற்றிய கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அனுபூதி என்பவை பக்திச்சுவை நிரம்பியவை.

காளமேகம்

எண்ணிய உடனே அதே நேரத்தில் கவி பாடுகிறவர்களை ஆசுகவி எனச் சொல்வதுண்டு. தமிழிலக்கியத்தில் ஆசுகவிகள் மிகுதியாகப் பாடி புகழ்பெற்றவர் காளமேகப்புவர்.

மோர் விற்பவள் ஒருமுறை அவருக்கு மோர் விற்போது அந்த மோரில் நீர் மிகுதியாகக் கலந்திருப்பதைக் கண்டார். உடனே, நகைச்சுவையோடு ஒரு பாடல் பாடினார்.

நீ வானத்தில் இருக்கும்போது மேகம் என்று பெயர் பெறுகிறாய், நிலத்திற்கு வந்த பிறகு நீர் என்று பெயர் பெறுகிறாய், இந்த மங்கையின் கையை அடையும்போது மோர் என்ற பெயர் உனக்கு அமைகிறது. எத்தனை பெயர்களை நீ பெறுகிறாய் என்றார்.

இரட்டைப்புவர்

புவர் இருவர் தம் உடற்குறை காரணமாக ஒன்றுபட்டு இலக்கிய வாழ்க்கை நடத்திய விந்தையான வரலாறு தமிழிலக்கியத்தில் உள்ளது. ஒருவர் குருடர். மற்றவர் முடவர். இளஞ்சூரியர், முதுசூரியர் என்ற பெயரால் அவர்கள் தனித்தனியே அழைக்கப்பட்டனர். நான்கடிகள் கொண்ட வெண்பாவில் ஒருவர் முன் இரண்டடிப் பாட மற்றவர் அதே உணர்ச்சியுடன் பின் இரண்டடிப் பாடி முடித்து வந்தனர். நல்ல பண்புடைய செல்வர்களைப் புகழ்ந்து பாடிய பாடல்களை அவர்களின் நல்ல மனத்தின் நன்றி உணர்ச்சியைப் புலப்படுத்துகின்றன. கலம்பகம் என்னும் நூல்வகை

பாடுவதில் வல்லவர்கள். திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், பிள்ளைக் கலம்பகம் இவர்கள் இயற்றியவை. உலா வகையில் ஏகாம்பரநாதர் உலா புகழ்பெற்றது.

மடங்கள்

சைவ சமயத்தைக் காப்பதற்காக ஏற்பட்ட சைவ மடங்கள் சமயத்துறையில் பணி பல புரிந்ததோடு தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த்துப் போற்றுவதிலும் ஆர்வம் செலுத்தி வந்தன. 14ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்ட திருவாவடுதுறை மடத்திலும் தருமபுர மடத்திலும் வாழ்ந்த புலவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் சில இலக்கிய வாழ்வுடையவை. திருவண்ணாமலை மடமும் துறைமங்கல மடமும் வீரசைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவை.

குமரகுருபரர்

தருமபுர மடத்தைச் சார்ந்த புலவர்களும் பெரும்புகழ்ப் பெற்று இலக்கிய உலகில் விளங்குபவர் குமரகுருபரர். இளமையிலேயே கவிபாடுவதில் சிறந்தவர். மதுரை மீனாட்சியம்மையின் மேல் பிள்ளைத்தமிழ் பாடினார். திருவாரூர் பற்றி நான்மணிமாலை என்ற இலக்கியமும், சிதம்பரத்தைப் பற்றி மும்மணிக்கோவை, செய்யுட்கோவை, சிவகாமியம்மை இரட்டை மணிமாலை என்ற நூல்களும் இயற்றினார். கலைமகளின் அருளைவேண்டி சகலகலாவல்லி மாலை பாடினார்.

சிவப்பிரகாசர்

வீரசைவம் என்னும் சமயத்தைச் சார்ந்தவர். வாயின் இதழ் குவியாமல் (ம,ப,வ) ஆகிய எழுத்துக்கள் இல்லாமல் பாடுவதற்குரிய நிரோட்டகம் என்னும் வகையில் யமகம் என்னும் சொல்லினை அமைத்து **நிரோட்டக யமக அந்தாதி** என்னும் நூலை இளமையில் பாடி புகழ்பெற்றார். பிரபுலிங்க லீலை என்பது வீரசைவ சமயத்தைச் சிறப்பித்து எழுதப்பட்ட காப்பியம். ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரைப் பற்றி பாடிய நூல் நால்வர் நான்மணிமாலை என்றழைக்கப்படுகிறது.

சிவஞானமுனிவர்

திருவாவடுதுறை மடத்தைச் சார்ந்தவர். ஈசான தேசிகர் என்னும் சுவாமிநாத தேசிகர் வடமொழி, தமிழ் இரண்டிலும் தேர்ந்த அவர் தொல்காப்பியத்தின் முதல் சூத்திரத்திற்கு விரிவான ஆராய்ச்சி நூல் எழுதினார். இவருடைய காஞ்சிபுராணம் தல புராணங்களுள் தனிச்சிறப்பு போடு இலக்கிய நயம் மிகுந்து விளங்குகிறது. கந்தப்பையர் பேரூப்புராணம், விநாயகப் புராணம், திருத்தணிகை ஆற்றுப்படை முதலான பலவகை நூல்களை இயற்றினார்.

தத்துவராயர்

இலக்கிய வடிவங்களையும் நாட்டுப்பாடல் வடிவங்களையும் பயன்படுத்தி தத்துவக் கருத்துகளைப் பல பாடியவர் தத்துவராயர். திருவாசகத்தில் உள்ளதுபோல் இவரும் குயிலே! இறைவனை நீ வரக் கூவாய்! என்று குயிலை விளித்துப் பாடியுள்ளார். அம்மாளை, திருவெம்பாவை, ஊசல் முதலிய பாடல்களும் திருவாசகத்தைப் பின்பற்றி இயற்றப்பட்டுள்ளன.

தாயுமானவர்

திருச்சியில் அக்காலத்தில் ஆட்சி நடத்திவந்த விசயரங்க சொக்கநாதரிடம் அமைச்சராக இருந்தவர். பதவியைத் துறந்து பல பாடல்கள் பாடியும் சமாதரி நிலையில் இருந்தும் காலம் கழித்தார். **சைவ சித்தாந்தம், அத்வைதம்** ஆகிய இருநிலைகளுக்கும் ஒருவகை சமரசம் கண்டவர்.

சதகம் முதலியன (கி.பி. 1700 -1900)

பத்துப்பத்தாக 100 பாடல்கள் அமைந்த நூல்கள் பல தமிழில் உண்டு. அவ்வாறு அல்லாமல் மொத்தமாக 100 பாடல் பாடி அமைப்பதும் உண்டு. அது சதகம் என்னும் வடசொல்லால் குறிக்கப்பெறும். திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானைப் பாடிய பாடல்கள் ஒரு பகுதி திருச்சதகம் என்று பெயர் பெறும்.

அடியார்களின் வரலாறுகளைத் தொகுத்துக் கூறுவதில் ஆர்வம் கொண்ட ஒருவர் திருத்தொண்டர் சதகம் இயற்றினார். தண்டலையார் சதகம், கோவிந்த சதகம் என்பவை பழமொழிகளை அமைத்து தெய்வ வழிபாட்டுடன் சேர்த்து இயற்றப்பட்டவை. 100 பழமொழிகளை 100 செய்யுளில் அமைத்து இயற்றிய நூல் தண்டலையார் சதகம். சென்ற தலைமுறை வரையில் அது மக்களிடைய நன்கு பரவி விளங்கியது.

படிக்காசுப் புலவர்

தொண்டை மண்டல சதகத்தைப் பாடிய படிக்காசுப் புலவர், சந்தப் பாட்டு இயற்றுவதிலும் வல்லவர். படிக்காசுப் புலவர் புள்ளிருக்கு வேளூர்க் கலம்பகம், சிவந்தெழுந்த பல்லவன் உலா, வருக்கக்கோவை முதலியவையும் பாடியுள்ளார்.

நல்லாப்பிள்ளை

நல்லாப்பிள்ளையும், முருகப்ப உபாத்தியாயரும் வில்லிபுத்தூரார் இயற்றிய பாரதத்தை விரிவாக்கி கற்பதும் சொற்பொழிவு செய்வதும் ஆகியவற்றை மக்களிடையே கொண்டு சென்றனர். வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்திற்கு மேலும் 10,000 பாடல்களை எழுதிச் சேர்த்தார். இதுவே நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

19ஆம் நூற்றாண்டு

அச்சு இயந்திரங்களும் உரைநடையும்

16ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ்நாட்டுக்கு அச்சு இயந்திரங்கள் வந்தன. இந்திய மொழிகளில் முதன்முதலில் தமிழ் எழுத்துகளிலே அச்சிடும் முயற்சி கி.பி. 1577ல் நடந்தது. இது பொதுமக்களின் கைக்கு வரவில்லை.

சென்னை கல்விச் சங்கம் என்ற அமைப்பு (1812 – 1854) ஆங்கிலேயரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பல நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டது அச்சங்கம். இதில் தமிழாசிரியர்களாக இருந்தவர்களுள் முத்துசாமிப் பிள்ளை,

தாண்டவராய முதலியார், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை

திருவாவடுதுறையில் உள்ள சைவ மடத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு பலருக்குத் தமிழ் நூல்கள் கற்பித்து, அவர்களைப் புலவர்களாக்கினார். பல நூல்களை இயற்றினார். சூத சங்கீதை, அகிலாண்ட நாயகி அம்மாளை, அம்பலவாண தேசிகர் கலம்பகம் முதலிய தலபுராணங்கள் பல இயற்றினார்.

இராமலிங்கர்

இளமையிலேயே கவிதை பாடும் கலைச்செல்வம் வாய்க்கப்பெற்றவர். எனக்கு முக்தி பெறவேண்டும் என்ற இச்சையும் இல்லை. உலகத்து உயிர்கெலாம் இன்பம் செய்வது என் இச்சையாம். எந்தையே என்று இறைவனிடம் விண்ணப்பம் செய்கிறார். வடலூர் என்ற கிராமத்தில் சத்ய ஞானசபை, சத்திய தருமசாலை ஏற்படுத்தி ஏழை, எளியவர்க்குப் பங்காற்றினார். மனுமுறை கண்ட வாசகம், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் போன்ற உரைநடை நூல்களை எழுதினார். பாடும் பாட்டெல்லாம் கடவுளின் அருளைப் புகழ்ந்து பாடும் பாட்டாக இருக்கவேண்டும். மற்ற பொருள் பற்றியெல்லாம் பாடுவதில் பலனில்லை என்பது அவரது கொள்கை.

அம்பலப்பாட்டு அருட்பாட்டு

அல்லாதார் பாட்டெல்லாம் மருட்பாட்டு

நடராசர் பாட்டு நறும்பாட்டு

ஞாலத்தார் பாட்டெல்லாம் வெறும்பாட்டு

கோபாலகிருஷ்ண பாரதி

பெரியபுராணத்து அடியார் சிலர் தம் வாழ்க்கையைப் போற்றி கீர்த்தனைகள் ஆகிய இசைப்பாடல்கள் பாடினார் கோபாலகிருஷ்ண பாரதி. திருநீலகண்ட நாயனார் கீர்த்தனை, இயற்பகை நாயனார் சரித்திர கீர்த்தனை, நந்தனார் சரித்திர கீர்த்தனை என்பவை அவர் பாடியவை.

இஸ்லாம் சமய நூல்கள்

சீறாப்புராணம்

சீதக்காதி என்ற முஸ்லிம் தமிழர் ஒருவர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து வந்தார். தமிழைத் தாய்மொழியாக முஸ்லிம் மக்கள் இஸ்லாமியக் கருத்துகளைப் படித்து அறிவதற்கு தமிழ் நூல் இல்லையென்ற குறையைப் போக்க இசுலாமிய சமயக் கருத்துகளையும் நபிகள் வரலாற்றையும் அறிந்து கொள்ள தமிழகத்தின் முஸ்லிம் மக்களுக்காக சீறாப்புராணம் என்ற நூலை உமறுப்புலவர் வழியாக இயற்றினார். இந்நூல் 5027 செய்யுள்களில் முற்றுப்பெற்றது. ஆனாலும் வரலாற்றை முழுவதும் அமைக்கவில்லை. அவர் பாடாமல் விட்ட பகுதியை பிற்காலத்தில் பனி அகமது மரைக்காயர் என்னும் புலவர் சின்னச்சீறா என்ற பெயரால் பாடி முடித்தார். நபியின் நாடாகிய அரபு நாட்டை வருணிக்கும் புலவர் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மரம், செடி, கொடிகளும், பறவை, விலங்குகளும் விளங்க வருணனை அமைத்துள்ளார். நகரப் படலத்தில் மெக்கா நகரம் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. அது மதுரை போலவே விளங்குகிறது.

மஸ்தான் பாடல்கள்

குணங்குடி மஸ்தான் எனப்புகழ் பெற்றவரின் இயற்பெயர் சுல்தான் அப்துல் காதிரு. அவரது பாடல்கள் இசுலாமியக் கருத்துகளைக் கொண்டதாயினும், சமரச நோக்கமுடையவை. ஐயாசாமி முதலியார்-குணங்குடி நாதர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, சரவண பெருமாள் ஐயர் என்பவர் நான்மணிமாலையாக 40 பாடலும் பாடினார்கள்.

கிறித்துவம் தந்த இலக்கியம்

தத்துவ போதகர்

மதுரையில் தங்கி தமிழ்ப் பிராமணரின் கோலம் பூண்டு தமிழராகவே வாழ்ந்த ஐரோப்பியப் பாதிரியார் நொபிலி ஆவார். ஆத்ம நிர்ணயம், ஞானோபதேச காண்டம் முதலான உரைநடை நூல்களை எழுதினார். இன்றைய உரைநடை வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியாக இருந்தவர்.

வீரமாமுனிவர்

ஐரோப்பாவில் அகரவரிசையில் சொற்களை அமைத்து பொருள் தரும் முறையாகிய அகராதி முதன்முதல் தமிழில் நூலைத் தந்தவர் வீரமாமுனிவர். அது சதுரகராதி என்பதாகும். அவர் தமிழுக்குச் செய்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் இன்றுவரை பின்பற்றப்படுகிறது. தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், கித்தேரியம்மை அம்மாளை என்ற செய்யுள் நூல்களை இயற்றினார். தொன்னூல் விளக்கம் என்ற இலக்கண நூல் குட்டித் தொல்காப்பியம் என அழைக்கப்படுகிறது. இலக்கியத் தமிழுக்கும் பேச்சுத் தமிழுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை ஆராய்ந்து தனித்தனியே செந்தமிழ் இலக்கணமும் கொடுத்தமிழ் இலக்கணமும் எழுதினார்.

கால்டுவெல்

திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற ஆங்கிலத்தில் அவர் எழுதிய நூல் திராவிட மொழிகளுக்குச் சிறப்பைத் தேடி தந்தது. அந்த மொழிகளின் அடிச்சொற்கள் பல ஒத்திருப்பதை அவர் எடுத்துக்காட்டினார். தமிழ் உரைநடையில் அவர் இயற்றிய நூல்கள் ஞானக்கோயில், நற்குண தியானமாலை முதலியன.

போப்

திருவாசகம், திருக்குறள், நாலடியார் ஆகிய மூன்று தமிழ் நூல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் புறநானூற்றிலும் உள்ள பாடல்கள் பலவற்றை ஆங்கிலப் படுத்தினார். தம் கல்லறையில் ஒரு தமிழ் மாணவன் என்று பொறிக்கவேண்டுமென்று விரும்பியவர் அவர்.

வேதநாயகம்பிள்ளை

திருவருள் அந்தாதி, தேவமாதா அந்தாதி என்ற இரு நூல்கள் அந்தாதியாகப் பாடினார். பெண்மதிமாலை, மகளிர்க்குப் பயன்தரும்

படைப்பாகும். சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனை, சத்தியவேதக் கீர்த்தனை என்ற இசைப்பாடல்கள் அடங்கிய நூல்களும் இயற்றினார். இவை அனைத்திலும் அவருக்கு அழியாப் புகழ் தந்தவை பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், சுருண சுந்தரி சரித்திரம் என்னும் இரண்டு உரைநடை நூல்கள். தமிழில் முதன்முதல் நாவல் எழுதி தமிழிலக்கியத்தில் புதிய துறைக்குத் தொடக்கம் செய்தவர் அவர்.

வெளிநாடுகள் தந்த இலக்கியம்

இலங்கைத் தமிழ் நூல்கள்

வடமொழி காளிதாசரின் காப்பியத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழில் இயற்றப்பட்டுள்ள இரகுவம்சம் என்ற காப்பியம் இலங்கையிலிருந்த புலவர் ஆகிய அரசகேசரி என்பவரால் (16ஆம் நூற்றாண்டில்) இயற்றப்பட்டது.

ஆறுமுக நாவலர்

தமிழ் நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பதில் வல்லவராக விளங்கினார். சைவ சமயத்தை விளக்கக்கூறும் நூல்களை இயற்றினார். நன்னூலுக்கு உரை எழுதினார். **தமிழ் உரைநடையின் தந்தை** என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

தாமோதரம்பிள்ளை

பனையோலையில் இருந்த பழைய தமிழ் ஏடுகள் சிலவற்றைப் பெரும் முயற்சியுடன் படித்து முதன்முதலாக அச்சிட்டு வெளியிட்ட பெருமை அவரைச் சாரும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதன்முதல் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார். தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், இறையனார் அகப்பொருள் உரை, இலக்கண விளக்கவுரை முதலிய இலக்கண நூல்களையும், கலித்தொகை, தணிகைப்புராணம், சூளாமணி முதலிய இலக்கிய நூல்களையும் பதிப்பித்தார்.

விபுலானந்தர்

பழைய தமிழ்நாட்டு இசைக்கருவியாகிய யாழ் பற்றி பல ஆண்டுகள் ஆராய்ந்து **யாழ்நூல்** என்ற விரிவான நூல் இயற்றியுள்ளார். நாடகத்தின்

இலக்கணமும் நாட்டியத்தின் இலக்கணமுமாக உள்ள மரபுகளைத் திரட்டி **மதங்க சூளாமணி** என்ற பெயரால் ஒரு நூல் தந்துள்ளார்.

மலேசியா, சிங்கப்பூர்

மலேசிய எழுத்தாளர்களின் சிறுகதை மற்றும் கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. குப்பைத்தொட்டி என்ற தலைப்புள்ள கவிதையில் விதவை ஒருத்தியின் பெயர் உணர்ச்சியுடன் கூறப்படுகிறது.

முறையோடு பெற்றிருந்தால் தொட்டி, கட்டில்

முறைதவறி பெற்றதனால் குப்பைத்தொட்டி

என்ற அடிகள் சமுதாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் சவுக்கடியாக உள்ளன.

செம்மண்ணும் நீலமலர்களும், நான் ஒரு இந்துப்பெண், நெஞ்சே நீ வாழ்க என்ற குறுநாவல்கள் புதுமையாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

நாடக இலக்கியம்

சிலப்பதிகாரத்தின் உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் சில நாடக நூல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சயண்டியம், செயிற்றியம், முறுவல், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ், குணநூல், கூத்தநூல் என்னும் நூல்களின் பெயர்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

நொண்டி நாடகம்

ஒருவர் தீயவழிகளில் நடந்து ஒழுக்கம் கெட்டு பரத்தையரிடம் உறவுகொண்டு இறுதியில் அல்லல்பட்டு கால் இழந்து துன்புறுவதாகக் கற்பனை செய்து பாடும் வழக்கம் தோன்றியது. அது சீதக்காதி நொண்டி நாடகம் எனப்பட்டது. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மாரிமுத்துப்புலவர் என்பவர் **திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம்** இயற்றிப் புகழ்பெற்றார்.

மனோன்மணியம்

இலக்கியமாய்ப் படிப்பதற்கு இன்றுவரையில் பயன்பட்டு வரும் செய்யுள் நாடகம் மனோன்மணியம். இதனை இயற்றிய சுந்தரம்பிள்ளை தத்துவப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ஆங்கிலத்தில் லார்டு லிட்டன் எழுதிய **மறைவழி** என்னும் கதையைத் தழுவி இயற்றப்பட்டது இக்கதை

ஆகும். பாண்டிய அரசன் சீவகன் என்பவனுக்கு மனோன்மணி மகள். தீய எண்ணமே மிகுந்த குடிலன் அமைச்சன். நல்லெண்ணம் மிகுந்த சுந்தர முனிவர் குடும்பத்தின் குரு, பக்கத்து நாடாகிய சேரநாட்டு அரசன் புருடோத்தமனுக்கு மனோன்மணியை மணந்துகொள்ள விருப்பமுண்டு. சுந்தர முனிவர்க்கும் அந்தத் திருமணத்தை முடித்துவைக்க நோக்கமுண்டு. ஆனால் நாட்டின் எல்லைப்பகுதி காரணமாக பாண்டியனுக்கும் சேரனுக்கும் பகை ஏற்படுகிறது. அமைச்சன் குடிலனுடைய சூழ்ச்சியால் போர் மூளுகிறது. மனோன்மணியைத் தன் மகனுக்கு மணம் முடித்து பாண்டிய அரசைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்பது குடிலனுடைய ஆசை. தன் நோக்கத்தை மறைத்து அரசனைத் தன் சூழ்ச்சி வலையில் சிக்கவைத்து விடுகிறான். போரிலே வெற்றி கிடைப்பது அரிது என்ற நிலை ஏற்படும்பொழுது, பாண்டியன் தன் மகளை அமைச்சனுடைய மகனுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க உடன்படுகிறான். மனோன்மணியும் தந்தையின் கவலை உணர்ந்து இசைகிறாள். நள்ளிரவில் திருமண ஏற்பாடு நிகழ்கிறது. அமைச்சனுடைய மகன் மாலையுடன் வந்து நிற்கிறான். சேர அரசன் அந்நிலையில் குடிலனுக்கு விலங்கிட்டு அங்கே வருகிறான். மனோன்மணி உடனே தன் காதலனாகிய சேரனுக்கு மாலையிட்டு மகிழ்கிறாள். மனோன்மணியின் தோழியாகிய வாணி என்பவளும் அவளுடைய காதலன் ஆகிய நடராசன் என்பவனும் உயர்ந்த நாடகப் பாத்திரங்கள்.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்

நாடு முழுவதும் சென்று பலரை நடிப்புத் துறையில் பழக்கி, பல நாடகங்களை தாமே எழுதி நடிக்கச் செய்தார். பிரகலாதன், சிறுத்தொண்டர் முதலான பக்தி நாடகங்களையும் பவளக்கொடி, லவகுசா முதலான இதிகாச கதை அமைந்த நாடகங்களையும் இயற்றி நாட்டு மக்களின் மனத்தைப் பண்படுத்தும் ஆர்வம் கொண்டவர். ஒரே இரவில் கண் விழித்து உட்கார்ந்து அபிமன்யு என்னும் நாடகத்தை 100க்கு மேற்பட்ட பாடல்களுடன் எழுதி முடித்தார்.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார்

1891ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் சுகுண விலாச சபா என்ற நாடக சங்கத்தை ஏற்படுத்தி தாமே நாடகங்கள் எழுதி பல அறிஞர்கள் நடிக்குமாறு செய்தார். நீதிபதி முதலான பதவிகளில் இருந்தபோதும் அவருடைய நாடகத் தொண்டு ஓயவில்லை. முதல்முதல் அவர் எழுதி நடித்தது புஷ்பவல்லி என்ற சமூக நாடகம். ரத்னாவளி, மனோகரா, கள்வர் தலைவன், வேதாள உலகம் என்பவை அவருடைய படைப்புத் திறனை எடுத்துக்காட்டும் சிறந்த நாடகங்கள். நாடகத்தமிழ், நாடகமேடை நினைவுகள், நாடகக் கலையில் தேர்ச்சி பெறுவது எப்படி? என்ற நூல்கள் நாடகத்தைப் பற்றிய சிறந்த நூலாக விளங்குகின்றன.

சூரிய நாராயண சாஸ்திரி

கல்லூரி தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கினார். நாடகத்தின் இலக்கணம் பற்றி நாடக இயல் என்ற நூல் இயற்றினார். கலாவதி, ரூபாவதி, மான விஜயம் முதலான நாடக நூல்களையும் இயற்றினார்.

கதை இலக்கியம்

முதல் நாவல்கள்

ஆங்கிலத்தில் நாவல் இலக்கியம் வளர்ந்திருப்பதையும் அதைப் பொழுதுபோக்காகப் பலர் படித்து பயன்பெற வேண்டும் என்று வேதநாயகம் பிள்ளை கருதினார். பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், சுகுண சுந்தரி என்னும் நாவல்களை இயற்றினார். பின்னர், வாழ்க்கையை உள்ளவாறு காட்டும் நடப்பியல் எனப்படுவதை முதல்முதலில் தமிழில் ராஜம் ஐயர் எழுதிய கமலாம்பாள் சரித்திரம் என்னும் நாவலில் அறியமுடிகிறது.

மாதவையா பஞ்சாமிர்தம் என்னும் இதழை நடத்தி, அதில் கவிதை, சிறுகதை, இலக்கியத் திறனாய்வு முதலியன வெளிவரச் செய்தார்.

கல்கி

தமிழ் இலக்கியத்தில் வரலாற்று நாவல்களுக்கு ஒரு சிறப்பைத் தேடித் தந்தவர் கல்கி. தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் பல்லவ அரசர்களின் வரலாற்றையும், பிற்கால சோழர் வரலாற்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து அக்கால நாகரிகம், பழக்கவழக்கங்கள் முதலானவற்றைத் தெளிவாக மனதில் இருத்திக்கொண்டு நாவல்களை எழுதினார். இவ்வாறு படைக்கப்பட்ட நாவல் சிவகாமியின் சபதம், பார்த்திபன் கனவு, பொன்னியின் செல்வன் போன்ற நாவல்கள்.

சமுதாய நாவல்கள்

டாக்டர் மு.வ.

கயமை ஒரு புரட்சிப் படைப்பு, அகல்விளக்கு சாகித்திய அகாடமி விருது பெற்றநூல். இவர் எழுதிய பல நாவல்கள் சமுதாய நலம் பற்றியது. மேலும் அதனைப் படிப்பவர்கள் அவ்வழியில் நடப்பதற்கான உந்துதல்கள் இவர் நாவல்களில் அமையப்பெறும்.

பிறநாவல்கள்

விடுதலை இயக்கத்தைப் பின்னணியாக வைத்து எழுதிய ஆசிரியர் அகிலன். நேதாஜியின் விடுதலைப் படையை அமைத்து எழுதப்பட்ட அவருடைய நாவல் நெஞ்சின் அலைகள். சித்திரப்பாவை என்னும் நாவலில் நாகரிகத்தின் குழப்பத்தையும் பணத்தின் ஆதிக்கத்தையும் அவை கலைஞனைத் தாக்கும் தன்மையையும் விளக்குகிறார். வேங்கையின் மைந்தன் என்பது அவருடைய வரலாற்று நாவல். வா.ரா. புதுமையிலும் சீர்திருத்தத்திலும் ஆர்வம் நிரம்பியவர். பழைய கண்முடித் தன்மைகளை எள்ளி நகையாடுபவர். அவருடைய கோவைத்தீவு என்னும் நாவல் குறிப்பிடத்தக்கது. யவன ராணி, கடல்புறா, மன்னன் மகள், மலைவாசல், ஜீவபூமி முதலிய பல வரலாற்று நாவல்களின் ஆசிரியர் சாண்டில்யன்.

ரகுநாதன் விறுவிப்பான நடையில் பொதுவுடைமைக் கருத்துகளை அமைத்து எழுதிய பஞ்சம் பசியும் என்ற நாவல் ஒரு புதுமையான படைப்பு.

சிறுகதையின் தோற்றம்

வீரமாமுனிவர் தமிழ் கற்றுத்தேர்ந்து எழுதிய காலத்தில் மேற்கு நாட்டு உரைநடைக் கதைகள் போல் தமிழிலும் இயற்றவேண்டும் என்று முயன்றார். பரமார்த்த குருகதை என்ற தொகுப்பு அத்தகைய சிறுகதைகள் கொண்டது.

வ.வே.சு ஐயர்

வங்காளக் கவிஞர் இரவீந்திரநாத் தாகூரின் சிறுகதைகள் 11ஐத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்ததோடு தாமே சில சிறுகதைகளைப் படைத்தார். நவதந்திரக் கதைகள், கதைக்கொத்து என்பவை அவருடைய கதைகளின் தொகுப்பு. முதன்முதலாக சிறுகதைக்குரிய கதை வடிவத்தைப் போற்றி சிறந்த கலைப் படைப்புகளைத் தமிழுக்குத் தந்தவர் மங்கையர்க்கரசியின் காதல் முதலிய கதைகள் என்ற தலைப்பில் அவர் படைத்த சிறுகதைகள் தொகுத்தளிக்கப்பட்டன.

புதுமைப்பித்தன்

வழக்கிழந்த பல பழைய தமிழ்ச்சொற்களை விளக்கி வழக்கில் உள்ள சொற்களைக் கையாண்டு தமிழ்நடைக்குப் புதிய விறுவிறுப்பைத் தந்தவர். ஆண்மை, கல்யாணி, கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் போன்ற சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

மற்ற சிறுகதைகள்

கு.ப.ராஜகோபாலன் சிறுகதை உலகில் நிலையான இடம்பெற்றவர். சிறுகதை வளர்ச்சியில் தொண்டாற்றி புகழ்பெற்ற பத்திரிகையாகிய மணிக்கொடியின் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த 300க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை இயற்றினார். அவருடைய நட்சத்திரக் குழந்தைகள் புகழ்பெற்ற சிறுகதை.

அறிஞர் அண்ணா படைத்தளித்துள்ள சிறுகதைகள் அவருடைய நாடகங்கள் போலவே, ஆற்றல்மிக்க நடையில் அமைந்தவை. ராஜாதி ராஜா, பேய் ஓடிப்போச்சு, செவ்வாழை, சொர்க்கத்தில் நரகம், பிடிசாம்பல் முதலான சிறுகதைகள் புதிய கற்பனைச் செல்வங்கள். ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகளும் புகழ்பெற்று விளங்குவன. விரக்தி, தாலாட்டு, திரிசங்கு சொர்க்கம், உண்ணாவிரதம், தேவன் வருவாரா? போன்ற சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. பவளமல்லிகை, மிட்டாய்க்காரன் முதலான சிறுகதைகள் படைத்துத் தந்தவர் கி.வா. ஜகநாதன்.

பெண் படைப்பாளர்கள்

கோதைநாயகி அம்மையார் பத்திரிகை நடத்திப் பல நாவல்கள் எழுதியவர். காஞ்சனையின் கனவு, மிதிலா விலாஸ் முதலியவற்றின் ஆசிரியர் திரிபுர சுந்தரி. இவர் கட்டுக்கோப்பான நாவல் எழுதுவதில் வல்லவர். பெண்குரல், மலர்கள், அமுதமாகி வருக, குறிஞ்சித்தேன், வளைக்கரன் முதலியன இராஜம் கிருஷ்ணனின் அழகிய படைப்புகள். குடும்பப் பெண்களைப் படைத்துக் காட்டும் கதைகள் எழுதுவதில் வல்லவர் சரோஜா இராமமூர்த்தி.

கட்டுரை முதலியன

வ.உ.சி. சிவா

தேச விடுதலைப் போராட்டத்தில் நின்று தொண்டு செய்ததோடு தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் பணிபுரிந்திருக்கிறார். ஜேம்ஸ் ஆலன் என்ற ஆங்கில அறிஞரின் கருத்துகளைத் தமிழ்ப்படுத்தி மனம்போல வாழ்வு, அகமே புறம், வலிமைக்கு மார்க்கம் என்ற நூல்கள் வெளியிட்டார்.

உ.வே.சாமிநாத ஐயர்

பனையோலையில் உள்ள தமிழ் ஏடுகள் தேடுவதிலும் அவற்றைக் கற்று ஆராய்ந்து படியெடுத்து பிழையறப் பதிப்பதிலும் அயராமல் உழைத்து

வாழ்நாள் முழுவதும் செலவிட்டார். புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து முதலியவற்றின் பதிப்பில் அவர் எழுதியுள்ள குறிப்புகள் ஆராய்ச்சிக் கருவூலங்களாகத் திகழ்கின்றன. **நான் கண்டதும் கேட்டதும், பழையதும் புதியதும், நல்லுரைக்கோவை** அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்.

மறைமலையடிகள்

பழைய இலக்கியங்களைப் பின்பற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவை, சோமசுந்தர காஞ்சியாக்கம் என்ற செய்யுள் நூல்களை இயற்றினார். முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி என்பவை புகழ்பெற்றவை. தனித்தமிழில் எழுதும் ஆர்வம் கொண்டவர். அது ஒரு இயக்கமாக வளர்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்.

பிற ஆசிரியர்கள்

செல்வக்கேசவராய முதலியார்

பழமொழிகள் கலந்த கட்டுரைகள் எழுதி தமிழ் உரைநடைக்கு ஆழமும் மெருகும் தந்தவர். திருவள்ளுவர், கம்பநாடர், தமிழ் வியாசங்கள், கண்ணகி கதை முதலியவை அவர் உரைநடை நூல்கள்.

திரு.வி.கலியாண சுந்தரனார்

தேசபக்தன் என்ற நாளிதழின் ஆசிரியராகவும் நவசக்தி என்ற வார இதழ் ஆசிரியராகவும் அவர் பெற்ற அனுபவம் அவருடைய எழுத்துப்பணிக்கு உதவியாய் அமைந்தது. மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும், முருகன் அல்லது அழகு, பெண்ணின் பெருமை போன்ற படைப்புகள் சிறப்பு மிகுந்தவை.

இக்காலப் பாட்டிலக்கியம்

பாரதியார்

பிறவியிலேயே சுதந்திரமான மனப்பான்மை உடைய கவிஞர். சுதந்திரத்தைத் தெய்வமாக வழிபட்டு பாடிய கவிஞர். விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக நாட்டு மக்களைத் தட்டி எழுப்புவதற்காகப் பாடப்பட்ட பாடல்களில் பல இன்றும் உணர்ச்சியூட்டுபவைகளாக உள்ளன.

பாரத தேசமென்று பெயர் சொல்லுவார் – மிடிப்

பயம்கொல்லுவார் துயர்ப் பகை வெல்லுவார்

செந்தமிழ் நாட்டையும் அவர் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத்

தேன்வந்து பாயுது காதினிலே எங்கள்

தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே ஒரு

சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

வறுமையும் ஆடம்பரமும் மாறிமாறிக் காணும் காட்சி மாறிப் பொருளாதார சமத்துவம் நிலைத்த நல்ல நிலை வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்.

மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும்

வழக்கம் இனி உண்டோ?

மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும்

வாழ்க்கை இனி உண்டோ புவியில்?

பாரதியாரின் புரட்சி மனப்பான்மை சீர்திருத்த மனப்பான்மை அவருடைய வாழ்வில் விளங்கியது போலவே பாடல்களிலும் தெளிவாகிறது.

சாதிகள் இல்லையாடி பாப்பா குலத்

தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்

பாரதிதாசன்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் பாரதியாருக்கு அடுத்தபடி புகழ்பெற்று விளங்கும் புரட்சிக்கவிஞர் எனப்படும் பாரதிதாசன். அவருடைய பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். இவருடைய பாடல்களில் மொழி உணர்ச்சியையும் தமிழ்நாட்டு உணர்ச்சியையும் பொதுவுடைமைக் கொள்கையையும் வற்புறுத்தியுள்ளார். புதிய உலகை அமைப்போம், பழைய சீர்கெட்ட அமைப்பை அழிப்போம் என்ற எழுச்சியுடன் பாடுகிறார்.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் கெட்ட

போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்

குடும்ப விளக்கு, இருண்ட வீடு இரண்டும் தேர்ந்த படைப்புகள். கவிஞர் நல்ல குடும்பத்தின் அமைதியான இன்ப வாழ்வைப் பார்த்து மகிழும் காட்சியை முன்னதில் காணலாம். பின்னதில் அன்பான குடும்பத்திற்கு ஆகாதவற்றைக் கற்பனை செய்து காட்டுகிறார். அழகின் சிரிப்பு என்ற தொகுப்பு தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அழகு செய்யும் பாடல்கள் கொண்டது. மூட பழக்கவழக்கங்களை தம்முடைய பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளார்.

மூடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற

காடு மணக்க வரும் கற்பூரப் பெட்டகமே

வேண்டாத சாதி இருட்டு வெளுப்பதற்கு

தூண்டா விளக்காய் துலங்கும் பெருமாட்டி

தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை பழைய மரபின்படியும் புதிய முறைகளின்படியும் கவிதைகள் இயற்றியவர். வெண்பா இயற்றுவதில் வல்லவர். அதற்கு உதாரணம்,

கோயில் முழுவதும் கண்டேன் உயர்

கோபுரம் ஏறிக் கண்டேன்

தேவாதி தேவனை யான் தோழி

தேடியும் கண்டிலனே

சிற்பச் சிலை கண்டேன்

நல்ல சித்திர வேலை கண்டேன்

அற்புதத் திருமூர்த்தியினை தோழி

அங்கு எங்கும் கண்டிலனே

எட்வின் அர்னால்டு எழுதிய **ஆசிய ஜோதி** என்பதைத் தேசிக விநாயகம் பிள்ளை தனக்கு கைவந்த இனியநடையில் எழுதியுள்ளார். தம் மாவட்டத்து மக்களின் வழக்கத்தை எடுத்துரைக்கும் நூல் **நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம்**.

நாமக்கல் கவிஞர்

அவனும் அவளும் என்பது நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளையின் காப்பியம். இவை எளிய நடையில் அமைந்தவை. சங்கொலி, தமிழ்த்தேர் என்னும் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். **காந்தியஞ்சல்** என்பதில் உள்ள பாடல்கள் காந்தியடிகளின் உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தின் போது

கத்தியின்றி இரத்தமின்றி

யுத்தமொன்று வருகுது

சத்தியத்தின் நித்தியத்தை

நம்பும் யாரும் சேருவீர்

என்ற பாடலைப்பாடி தமிழ் மக்களின் உள்ளத்தில் இடம்பெற்றார்.

புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனைப் பின்பற்றி புதிய சமுதாய அமைப்புக்குத் தேவையான கருத்துக்கள் கொண்ட பாடல்களைப் பாடியவர் கவிஞர் சுரதா. **உவமைக் கவிஞர்** என்று பாராட்டப்படுகிறார்.

பாண்டியனின் மீசையைப்

படுத்திருந்த வினாக்குறிபோல்

மீசைவைத்த பாண்டியர்கள்

என்று புதிய உவமையில் படம்பிடித்துக்காட்டுகிறார்.